

"ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ"

- 01ΣΕ. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ
02ΣΕ. ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟ ΓΙΑ Ν' ΑΛΛΑΞΕΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑ Η ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΣΟΥ ΖΩΗ
03ΣΕ. ΣΩΤΗΡΙΑ και ΑΠΟΣΤΑΣΙΑ (Χάνεται η σωτηρία του πιστού;)
04ΣΕ. ΔΑΙΜΟΝΙΚΕΣ ΕΠΙΠΡΟΕΣ ΣΤΟΝ ΠΙΣΤΟ (Απελευθέρωση από δαιμονικά πνεύματα)
05ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΜΕ ΤΟ ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ - Η δύναμη της Πεντηκοστής
06ΣΕ. ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ - Πνευματικά Χαρίσματα
07ΣΕ. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός
08ΣΕ. Η ΘΕΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και ΤΟ ΥΠΕΡ ΠΑΝ ΟΝΟΜΑ
09ΣΕ. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
10ΣΕ. Ο ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Κυριακός Δείπνος)
11ΣΕ. ΔΕΚΑΤΑ και ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ (Ο νόμος της σποράς και του βερισμού)
12ΣΕ. ΝΗΣΤΕΙΑ (Αποχή από το φαγητό ή αλλαγή φαγητού;)
13ΣΕ. ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ, που πρέπει να γίνεται σε ανθρώπους ή στον Θεό;
14ΣΕ. ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΑΣΘΕΝΕΙΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ
15ΣΕ. Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ ΚΑΙ Ο ΟΡΚΟΣ (Επιτρέπεται ο πιστός να ορκίζεται;)
16ΣΕ. ΤΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ (Είχε ο Ιησούς άλλα κατά σάρκα αδελφία;)
17ΣΕ. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ «ΑΓΙΟΣ»; (Υπάρχουν σήμερα ζώντες άγιοι;)
18ΣΕ. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
19ΣΕ. ΙΗΣΟΥΣ: Ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ ΜΑΣ και ΜΕΣΙΤΗΣ ΜΑΣ
20ΣΕ. ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟ
21ΣΕ. ΓΚΡΕΜΙΣΤΕ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ (Δοξολογία εναντίον Κορονοϊού)
22ΣΕ. ΟΙ ΕΠΤΑ ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - Λευιτικό ΚΓ/23
23ΣΕ. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ (Η ημέρα του Κυρίου - Αποκάλυψη Α/1:10)
24ΣΕ. ΕΣΧΑΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ (Μεγάλα γεγονότα των τελευταίων καιρών)
25ΣΕ. Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ (Έννοια, οργάνωση και όνομα της εκκλησίας)
26ΣΕ. ΠΩΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΤΡΕΥΟΥΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ (Τι εφάρμοζε η πρώτη εκκλησία;)
27ΣΕ. ΣΕ ΠΟΙΟ ΟΝΟΜΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΥΧΟΜΑΣΤΕ
28ΣΕ. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (Τι επιτρέπεται να τρώμε σύμφωνα με την Βίβλο;)
29ΣΕ. Η «ΔΕΞΙΑ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ και Ο «ΘΡΟΝΟΣ» ΤΟΥ ΘΕΟΥ
30ΣΕ. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Το σχέδιο του Θεού για τη σωτηρία του ανθρώπου)
31ΣΕ. Η ΜΕΓΑΛΗ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ (Τραγωδία στη Γη - Δόξα στον Ουρανό)
32ΣΕ. ΤΡΙΑΝΤΑ (30) ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΒΙΒΛΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ (συνοπτική παρουσίαση)
33ΣΕ. ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΜΕΝΟΙ ΠΙΣΤΟΙ (Δόγματα και ομολογίες στην Ελλάδα)
34ΣΕ. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ («Εν αρχή ήν ο Λόγος...»)
35ΣΕ. DAVID WILKERSON: ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
36ΣΕ. BENNY HINN και ΤΗΛΕ - ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΕΣ (Ποια είναι η αλήθεια;)
37ΣΕ. ΟΙ 5 ΑΓΓΕΛΟΙ ΤΩΝ 5 ΗΠΕΙΡΩΝ (Μία προφητεία για το μέλλον του κόσμου)
38ΣΕ. ΟΙ 7 ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΗΣ (Η ιστορική πορεία της εκκλησίας)
39ΣΕ. Η ΕΞΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΠΙΣΤΟΥ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΠΟΝΗΡΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
40ΣΕ. ΠΟΛΕΜΟΣ και ΔΟΞΑ - Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρικ Τζόινερ)
41ΣΕ. Η ΟΡΑΣΗ ΤΟΥ ΘΕΡΙΣΜΟΥ-Προφητεία για την εκκλησία των εσχάτων καιρών (Ρ. Τζόινερ)
42ΣΕ. Ο «άγιος» ΒΑΛΕΝΤΙΝΟΣ - Ο δημοφιλής προστάτης των ερωτευμένων
43ΣΕ. ΑΠΟΚΡΙΕΣ και ΚΑΡΝΑΒΑΛΙΑ - Η αναβίωση της Ειδωλο-Λατρείας
44ΣΕ. Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ και Η ΝΥΜΦΗ ΤΟΥ ΘΕΟΥ
45ΣΕ. ΚΑΛΙΚΑΝΤΖΑΡΟΙ, οι ανεπιθύμητοι επισκέπτες του Δωδεκαήμερου
46ΣΕ. ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ - δογματική/ερμηνευτική μελέτη
47ΣΕ. ΟΙ 4 ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΑΔΑ
48ΣΕ. ΦΙΛΟ-ΖΩΟΣ ή ΦΙΛ-ΑΝΘΡΩΠΟΣ (μια σύγχρονη μορφή ειδωλολατρείας)
49ΣΕ. ΤΑ ΑΔΩΝΙΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ και Ο ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ
50ΣΕ. ΝΤΑΝΙΕΛ ΕΚΕΤΣΟΥΚΟΥ - Ανάσταση από τους νεκρούς
51ΣΕ. ΧΑΟΥΑΡΝΤ ΠΙΤΜΑΝ - Ταξίδι στον 2ο και στον 3ο ουρανό
52ΣΕ. ΕΥΛΟΓΙΑ ή ΚΑΤΑΡΑ; - Η δύναμη της γλώσσας
53ΣΕ. ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΧΑΛΟΓΟΥΙΝ - HALLOWEEN (αναβίωση αρχαίας Κελτικής λατρείας)

"άγιον Πνεύμα" ή "Άγιον Πνεύμα;"

ένα παράξενο ερώτημα που προβληματίζει!

Ποια είναι η σωστή Βιβλική γραφή;
Πως αναγράφεται στα αρχαία χειρόγραφα;
Πως αποδίδεται στις μεταφράσεις

Τι αναφέρουν τα ΛΕΞΙΚΑ και η ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ της Ελληνικής γλώσσας;

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

επιμέλεια - παρουσίαση:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τεύχος

54

Α' έκδοση: 05 / 2025

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Άγιον Πνεύμα ή Άγιον Πνεύμα;

ένα παράξενο ερώτημα που προβληματίζει!

Ποια είναι η σωστή Βιβλική γραφή;
Πως αναγράφεται στα αρχαία χειρόγραφα;
Πως αποδίδεται στις σύγχρονες μεταφράσεις;
Τι αναφέρουν τα Ελληνικά λεξικά;

1η έκδοση 2025

«ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

© COPYRIGHT 2025

για την Ελλάδα και όλο τον κόσμο:
«ALKIVIADIS TZELEPIS – FILADELFOS»

1η έκδοση: 05/2025

Επιμέλεια έκδοσης και κειμένων,
Computer, Εκτύπωση,
Μοντάζ, Βιβλιοδεσία, Εξώφυλλο:

ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΤΖΕΛΕΠΗΣ

Τηλ. κινητό & Viber - WhatsApp:
694 - 49 21 318

SITE:

www.AlkiviadisFiladelfos.com

FACEBOOK

Alkiviadis Tzelepis (Filadelfos)

Groups 1: «ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ - FILADELFOS»

Groups 2: «Βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ»

E - MAIL

filadelfos02@hotmail.com

AlkiviadisTzelepis@yahoo.gr

YOUTUBE (6 κανάλια):

Filadelfos Channel 1 & Fil. Channel 2

Filadelfos ΜΗΝΥΜΑΤΑ (Channel 3)

FiladelfosTV - music, Filadelfos FILMS

Filadelfos HOLY BIBLE

Επιτρέπεται

η αναδημοσίευση αποσπασμάτων μόνον
του παρόντος βιβλίου,
χωρίς αλλοίωση ή μεταβολή του κειμένου,
και με την αναγραφή του ονόματος
του συγγραφέα ή του εκδότη
(Ν.2121/1993, άρθρο 18, παρ.1-2)

ἅγιον Πνεῦμα ἢ Ἄγιον Πνεῦμα; ένα παράξενο ερώτημα που προβληματίζει!

ΠΟΙΑ είναι η σωστή Βιβλική γραφή;
ΠΩΣ αναγράφεται στα αρχαία χειρόγραφα;
ΠΩΣ αναγράφεται στις Ελληνικές και ξένες μεταφράσεις;
ΠΩΣ χρησιμοποιείται ο όρος αυτός στα διάφορα συγγράμματα;
ΠΟΙΑ είναι η σωστή εφαρμογή, σύμφωνα με τα λεξικά
της Αρχαίας και Νέας Ελληνικής γλώσσας

Μέρος Π Ρ Ω Τ Ο

ΑΝΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ «ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ»

1. Ίσως το ερώτημα "**ἅγιον Πνεῦμα ἢ Ἄγιον Πνεῦμα;**" να ακούγεται παράξενο και να προκαλεί πολλά ερωτηματικά. Ίσως πολλοί ή λίγοι να θεωρήσουν ακραία την προσέγγιση του όλου θέματος. Πιστεύω όμως ότι στο τέλος της σύντομης αυτής μελέτης θα έχει δοθεί ολοκληρωμένη και αξιόπιστη απάντηση, η οποία θα άρει (σηκώσει) πολλές παρερμηνείες που γίνονται επάνω στην Αγία Γραφή.

Ένα θέμα με το οποίο δεν έχουν ασχοληθεί οι μελετητές και οι σχολιαστές της Βίβλου και η παράλειψή του οδηγεί στην εξαγωγή λάθος συμπερασμάτων και κατά συνέπεια σε αντί Βιβλικές θέσεις είναι η γραμματική αποτύπωση του όρου «**ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ**», στις περιπτώσεις που ο όρος αυτός αναγράφεται με μικρά (πεζά) γράμματα. Η επισημάνση αυτή είναι θεμελιώδης, **γιατί η λανθασμένη γραμματική αναγραφή του όρου, οδηγεί σε λάθος δογματικές τοποθετήσεις**, οι οποίες ξεφεύγουν από την υγιαίνουσα διδασκαλία της θεόπνευστης Αγίας Γραφής.

Όπου χρησιμοποιείται ο όρος «**ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ**» με μικρά (πεζά) γράμματα, το αρχικό γράμμα ΑΛΦΑ της λέξης «**ΑΓΙΟΝ**» θα πρέπει να χρησιμοποιείται πάντοτε με μικρό «**α**» και όχι με κεφαλαίο «**Α**» (δηλα-

δή «**ἅγιον Πνεῦμα**»). Αυτό γίνεται για να αποδοθεί η ακριβής θεολογική έννοια του όρου «**ἅγιος**».

Είναι γνωστό ότι τα κείμενα της Βίβλου στα αρχαία χειρόγραφα ήταν γραμμένα μόνο με ΚΕΦΑΛΑΙΑ γράμματα και οι λέξεις μεταξύ τους ήσαν ΚΟΛΗΜΜΕΝΕΣ, χωρίς αποστάσεις, δηλαδή χωρίς κενό μεταξύ τους. Για παράδειγμα, το Ιωάννης Α:1 γράφεται, ως εξής:

"....ΕΝΑΡΧΗΗΝΟΛΟΓΟΣΚΑΙΟΛΟΓΟΣΗΝΠΡΟΣΤΟΝΘΕΟΝ...".

(τα ΜΠΛΕ και ΜΑΥΡΑ γράμματα χρησιμοποιούνται,
για να μπορέσει ο αναγνώστης να καταλάβει τα γραφόμενα)

Από τον 9^ο μ.Χ. αιώνα και μετά, τα κείμενα γράφονταν και με **μικρά (πεζά) γράμματα**, όπου επίσης μεταξύ των λέξεων ΔΕΝ υπήρχαν διαστήματα και ΔΕΝ υπήρχαν καθόλου κεφαλαία γράμματα. Πάλι για παράδειγμα χρησιμοποιώ το Ιωάννης Α:1, όπου γράφει:

"...εναρχηηνολογοςκαιολογοςηνπροςτονθεον..."

Εμείς σήμερα, για να γίνεται διάκριση, όταν αναφερόμαστε στο «**Πνεῦμα**» του ΘΕΟΥ, συνήθως το «**Π**» το αναγράφουμε με κεφαλαίο για να ξεχωρίζει από τις περιπτώσεις που αναφερόμαστε στο «**πνεῦμα**» του ΑΝΘΡΩΠΟΥ (με μικρό «**π**»).

2. Ο ΘΕΟΣ τον οποίο λατρεύουμε στην Βίβλο αναφέρεται ότι είναι «Πνεῦμα» (βλ. Γένεσις Α/1:2, Ιωήλ Β/2:28, Ψαλμός ΛΘ/39:7-8, Ησαΐας ΞΑ/61:1, ΜΗ/48:16, Ιωάννης Δ/4:23-24, κλπ) και ότι είναι «ἅγιος» (βλ. Λευιτικό. ΙΑ/11:44-45, Ησαΐας ΝΖ/57:15, Ιωάννης ΙΖ/17:11, Αποκάλυψη Δ/4:8, κλπ). Αφού ο Θεός είναι «Πνεῦμα» και αφού είναι «ἅγιος», **τότε το Πνεῦμα του Θεού, του ενός και μόνου Θεού που υπάρχει, τι είναι; Είναι «ἅγιον Πνεῦμα».**

Είναι ο «**ἅγιος** Θεός», είναι ο «**ἅγιος** Κύριος», είναι ο «**ἅγιος** του Ισραήλ» και το Πνεῦμα Του ἁγίου Θεού είναι απλά «**ἅγιο**». Στην Ελληνική γλώσσα «**ἅγιος**» σημαίνει «**ξεχωριστός**». Ο Θεός είναι **ἅγιος**, το Πνεῦμα Του είναι **ἅγιο**, ο λαός του Θεού (η εκκλησία), είναι **ἅγιος** λαός. Για τον όρο "ἅγιος" θα αναφερθούμε και σε μαρτυρίες λεξικών.

Στο κείμενο της Καινής Διαθήκης της μετάφρασης του αρχιμανδρίτη Ν.Βάμβα, ο όρος «**Ἄγιον Πνεῦμα**» αναγράφεται πάντοτε με κεφαλαίο «**Α**» και αυτό είναι αυθαίρετο, αλλά και γραμματικά λάθος, γιατί στην Ελληνική γραμματική όταν θέτουμε μία λέξη με το αρχικό γράμμα κεφαλαίο, αυτό υποδηλοί μία **ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ οντότητα**, μια

ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ προσωπικότητα και αυτό είναι κάτι που επισημαίνεται σε όλα τα Λεξικά της αρχαίας και νέας Ελληνικής γλώσσας, όπως θα δούμε στη συνέχεια.

Όταν λοιπόν αναφερόμαστε **στο** Πνεύμα του ίδιου του Θεού (του Πατέρα), αναφερόμαστε **στον ίδιο το Θεό, ο οποίος είναι Πνεύμα** και το Πνεύμα Του είναι «άγιον Πνεύμα και όχι «Άγιον Πνεύμα», όχι κάτι το ξεχωριστό από τον ίδιο τον Πατέρα, γιατί δίνεται έμφαση στην "ιδιότητα" της λέξης άγιος.

Ο άγιος Θεός έδωσε την επαγγελία του Πνεύματός Του στον άνθρωπο και το άγιο Πνεύμα Του βαπτίζει τον πιστό, ο οποίος εκζητεί την επαγγελία Του και τότε το σώμα του πιστού γίνεται «*ναός του Πνεύματος του Θεού*» (Α' Κορινθίους ζ'/6:19), γίνεται «*ναός του ζωντανού Θεού*». Ο απόστολος Παύλος το διακηρύττει: «**Δεν εξεύρετε ότι είσθε ναός Θεού και το Πνεύμα του Θεού κατοικεί εν υμίν;**» (Α' Κορινθίους Α/1:16). Το άγιο Πνεύμα του Θεού Πατέρα κατοίκησε «εν Υιώ» χωρίς μέτρο, ήταν «*ο Πατήρ εν τω Υιώ*» (βλ. Ησαΐας ΜΗ/48:16, ΞΑ/61:1, Λουκάς Δ/4:18, Ιωάννης ΙΔ/14:9-11, κλπ).

3. Μέσα στην πάροδο των αιώνων, όσες φορές:

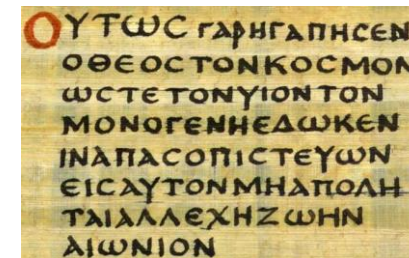
- (1) **ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ** όροι και εκφράσεις που δεν αναφέρονται στην Βίβλο (όπως Θεομήτωρ, Παναγία, Αειπάρθενος, Θεοτόκος, Αγία Τριάδα, Ομοούσιος ή Ομοιοούσιος και πολλές άλλες ονομασίες γνωστές ή άγνωστες) και είναι όλοι τους όροι που κληρονομήθηκαν από την Ανατολική (Ορθόδοξη) Εκκλησία,
- (2) **ή ΑΛΛΑΞΑΝ** τη γραμματική διατύπωση (όπως **Άγιον** Πνεύμα, αντί **άγιον** Πνεύμα, κλπ),
- (3) **ή ΕΚΑΝΑΝ ΠΡΟΣΘΗΚΕΣ** στο αρχικό κείμενο (όπως στην επιστολή Α' Ιωάννου Ε/5:7-8),
- (4) **ή ΜΕΤΕΦΡΑΣΑΝ** λάθος συγκεκριμένες λέξεις, που αλλοίωσαν το αρχικό νόημα (βλ. Ιωάννης Α/1:14, ΙΖ/17:5, Εφεσίους ζ'/6:17, Α' Πέτρου Α/1:19-10, Αποκάλυψη Α/1:10, κλπ), αυτό.....

.....αυτό είχε σαν αποτέλεσμα να δημιουργηθούν οξύτατες αντιπαράθεσεις και διαμάχες μέσα στους κόλπους της εκκλησίας και στη συνέχεια να δημιουργηθούν σχίσματα, αιρέσεις και κακοδοξίες, που **για αιώνες** συγκλόνησαν την εκκλησία και οι επιπτώσεις της διαμάχης

αυτής φθάνουν και στις ημέρες μας με την ίδια ένταση και φανατισμό.

Προσωπικά, σε όλα τα βιβλία, τα συγγράμματα και γενικά στα κείμενα των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" φροντίζω να εφαρμόζω την σωστή γραμματική διατύπωση ΟΛΩΝ των βιβλικών όρων, όπως είναι ο όρος "**άγιον Πνεύμα**", ή η λέξη "**θεός**" (όταν αναφέρεται στον Διάβολο), ή "**Θεός**" (όταν αναφέρεται στον αληθινό Θεό), κλπ. κλπ. Σε ελάχιστες περιπτώσεις, κατά τις οποίες χρησιμοποιώ, για τεχνικούς λόγους, διατύπωση, η οποία δεν αναφέρεται πουθενά μέσα στην Βίβλο, κάνω **σαφή επεξήγηση** (διευκρίνιση), για να μην οδηγηθεί ο αναγνώστης σε λάθος συμπεράσματα.

Στο επόμενο 2ο μέρος της μελέτης μας, για να είναι αντικειμενική και αξιόπιστη, θα αναφερθούμε στις μαρτυρίες "**Λεξικών και Γραμματικής της Ελληνικής γλώσσας**", όπως είναι του καθηγητή Γεωργίου Μπαμπινιώτη, των εκδόσεων "δομή" και "Πάπυρος, του Λεξικού Γ.Ζ.Κωνσταντινίδη και άλλων γνωστών και έγκυρων πηγών (βλ. Ι.Σταματάκου, μητροπολίτου Σωφρονίου Ευστρατιάδου, κλπ).

Το εδάφιο Ιωάννης Γ/3:16 με κεφαλαία γράμματα σε αρχαίο χειρόγραφο του 2ου αιώνα

Διασώζει ζήνοφάνεω

Κείμενο με μικρά (πεζά) γράμματα σε χειρόγραφο (9ος αιώνας)

Μέρος ΔΕΥΤΕΡΟ

ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΛΕΞΙΚΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Σαν Έλληνες έχουμε το μοναδικό και ύψιστο προνόμιο μέσα σε ολόκληρο τον κόσμο να έχει γραφτεί στη γλώσσα μας ολόκληρη η Καινή Διαθήκη, γεγονός το οποίο μας δίνει ένα ακόμα προνόμιο, το οποίο είναι μέσα από τη χρήση έγκυρων λεξικών να έχουμε τη σωστή ερμηνεία, όχι μόνο του κειμένου, αλλά ακόμα και δυσνόητων νοημάτων ή λέξεων του θεόπνευστου Λόγου του Θεού.

Για το θέμα της ορθής γραμματικής αναγραφής και ερμηνείας του "αγίου Πνεύματος", θα αναφερθούμε σε μαρτυρίες λεξικών, δίνοντας έμφαση στην καθαρά **γραμματική και συντακτική του διατύπωση** και λιγότερο στη θεολογική έννοιά του και σημασία, αν και ο διαχωρισμός είναι πολύ δύσκολος, καθόσον οι έννοιες ταυτίζονται και αλληλοεπιδρούν. Φυσικά για επιβεβαίωση των λεξικών θα γίνονται και οι σχετικές Βιβλικές αναφορές.

Πιστεύω ότι για το θέμα αυτό ο κάθε πιστός και ιδιαίτερα ο μελετητής της Βίβλου να λάβει θέση, ώστε να μην εξαγει λανθασμένα συμπεράσματα και κατά συνέπεια να υπάρχουν λάθος ερμηνείες της, οι οποίες οδηγούν αναπόφευκτα σε αδιέξοδα και σε διαιρέσεις του σώματος του Κυρίου Ιησού.

1. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

Χρήστου Κλαίρη - Γεωργίου Μπαμπινιώτη

Βασική αρχή η οποία διδάσκεται σε όλα τα λεξικά είναι ότι στα **κύρια ονόματα**, το πρώτο γράμμα της λέξης γράφεται με κεφαλαίο. Στη "**Συνοπτική Γραμματική της Νέας Ελληνικής**" των καθηγητών Χρήστου ΚΛΑΙΡΗ - Γεωργίου ΜΠΑΜΠΙΝΙΩΤΗ γράφει: "*Ως προς τη χρήση, τα κεφαλαία χρησιμοποιούνται για τη γραφή του ΠΡΩΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣ της περιόδου (παραγράφου) και των κυρίων ονομάτων*" (σελ. 371, έκδοση 2011). Περισσότερες λεπτομέρειες θα βρει ο αναγνώστης στο εν λόγω σύγγραμμα.

Όπως θα δούμε και στις επόμενες μαρτυρίες των λεξικών, εφόσον αναγράφουμε "**Άγιον Πνεύμα**" (με κεφαλαίο) αυτό υποδηλοί συγκεκριμένο όνομα, υποδηλοί κάτι το μοναδικό και δεν αναφέρεται αποκλειστικά στην καθ' εαυτή έννοια της λέξης "**άγιος**" που σημαίνει σε ελεύθερη απόδοση πνευματική καθαρότητα, ξεχωριστός, καθαρός,

ξεχωρισμένος από κάθε μόλυσμα. Σύμφωνα με το "**Λεξικόν της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας**" του **Ι.Σταματάκου** "άγιος" είναι "**ο αφοσιωμένος στον Θεό, ο αγνός**". Το αντίθετο του "άγιος" είναι αυτός που αποκαλύπτεται ως "**βέβηλος, μιαρός, κοινός, βδελυρός**" και ως "**εναγής**" ("**ο εν άγει ών**"), δηλαδή αυτός που βρίσκεται υπό κατάρτα, υπό κρίση (βλ. έκδοση 1990, σελίδες 18, 334).

2. ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Γεωργίου Μπαμπινιώτη (έκδοση 1998)

Ο καθηγητής Γ. Μπαμπινιώτης στο επίτομο "**Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας**" (σελ.53) αναφέρει ότι "άγιος" είναι αυτός που είναι απαλλαγμένος από ηθικές ατέλειες και στην περίπτωση αυτή είναι ο Θεός και οι άγγελοί Του, ενώ ο άνθρωπος είναι "άγιος" όταν ακολουθεί την εν Χριστώ ζωή. Εκείνο όμως που έχει μεγάλη σημασία για το θέμα που εξετάζουμε, σχετικά με το "άγιο Πνεύμα", είναι ότι στο λεξικό γίνεται σαφής διαχωρισμός των εννοιών "**άγιος**" (με μικρό α) και "**Άγιος**" (με κεφαλαίο Α).

Η γραφή "**Άγιος**" (με κεφαλαίο **Α**) αφορά ονόματα, γεγονότα, καταστάσεις, ή τόπους που είναι μοναδικά, όπως: **Αγία Γραφή, Άγιοι Τόποι, Άγιος Τάφος, Άγια των αγίων**, κλπ. Ο επιθετικός προσδιορισμός "άγιος - αγία" που προτάσσεται στα ονόματα των αγίων της Ορθοδοξίας είναι με κεφάλαιο το Α, γιατί ο κάθε άγιος είναι **μοναδικό πρόσωπο** και δεν αφορά ταυτόχρονα και κάποιο άλλο πρόσωπο (πχ. Άγιος Γεώργιος, Άγιος Νικόλαος, κλπ). Για να δώσει έμφαση στη γραφή αυτή ο Μπαμπινιώτης αναφέρει ότι και ο συμβολικός (φανταστικός, ανύπαρκτος) **Άγιος Ποτέ** αναγράφεται με κεφαλαίο, γιατί αποτελεί και αυτό κάτι το μοναδικό ("*αυτό θα γίνει του Αγίου Ποτέ*")

Η γραφή "**άγιος**" (με μικρό α) αφορά γεγονότα, καταστάσεις, ονομασίες, κλπ, τα οποία δεν είναι μοναδικά, αλλά απαντώνται σε πολλές και διάφορες περιπτώσεις, όπως "*μη δώτε το άγιον τοις κυσίν*" (Ματθαίος Ζ/7:6), ή εκφράσεις όπως "*αυτός είναι καλός και άγιος*", ή "*είχα άγιο με αυτό που μου συνέβηκε*", κλπ.

Σύμφωνα λοιπόν με την παραπάνω διάκριση, όταν λέμε "**άγιο Πνεύμα**" (με μικρό α) αναφερόμαστε αποκλειστικά στην ιδιότητα της λέξης "άγιος", **η οποία ιδιότητα ανήκει και σε άλλους**, όπως "άγιοι" είναι οι άγγελοι του Κυρίου, ή "οι άγιοι" ζώντες του σώματος του Χριστού, κάτι που συνεχώς το επαναλαμβάνει ο απόστολος Παύλος στις

επιστολές του (βλ. Ρωμαίους Α/1:7, Β' Κορινθίους Α/1:2, Εφεσίους Α/1:1, κλπ). Η Μεγάλη Εγκυκλοπαίδεια του "ΠΑΠΥΡΟΥ" γράφει: «*Οι πιστοί καλούνται "άγιοι" και δη "κλητοί άγιοι", ως αφιερωμένοι εις τον Θεόν, των οποίων όμως ο προορισμός είναι η ηθική τελειότης και εξομοίωση προς τον Θεόν*» (βλ. Τόμος 1ος, σελίδα 165). Για περισσότερες λεπτομέρειες για το θέμα αυτό ο ενδιαφερόμενος μπορεί να διαβάσει το κεφ.18 του βιβλίου των εκδόσεων ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ με τίτλο **"ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ"** (σελίδες 311-330).

Όταν όμως λέμε **"Άγιο Πνεύμα"** (με κεφαλαίο **Α**) δεν δίνουμε έμφαση στην έννοια του επιθετικού προσδιορισμού "Άγιος", αλλά στη λέξη "Πνεύμα που ακολουθεί, ως κάτι το μοναδικό και ξεχωριστό από "άλλα" Πνεύματα και σύμφωνα με την τριαδική διδασκαλία, που ακολουθούν οι κατεστημένες εκκλησίες, υπάρχουν 2 Πνεύματα, που είναι το **"Άγιον Πνεύμα"**, ως το 3ο πρόσωπο της αγίας τριάδας και το **"Πνεύμα του Θεού Πατέρα"**, ως το 1ο πρόσωπο της τριάδας και αυτό θα το δούμε με περισσότερες λεπτομέρειες στη συνέχεια από τις περιγραφές στο **"Νέον Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν της Αγίας Γραφής"** (Γ.Ζ.Κωνσταντινίδη), στο οποίο γίνεται σαφή παρουσίαση της τριαδικότητας του Θεού, ως 3 **ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ - ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ** πρόσωπα, τα οποία κατά το Σύμβολο της Πίστεως (το οποίο συντάχθηκε 4 αιώνες μετά Χριστό) είναι **"ΣΥΜπροσκυνούμενα"** και **"ΣΥΝδοξαζόμενα"**.

Την ίδια μαρτυρία δίνει και ο Μπαμπινιώτης στο προαναφερόμενο λεξικό, γράφοντας ότι **"Άγιο Πνεύμα"** (με κεφαλαίο **Α**) είναι το τρίτο πρόσωπο της ομοούσιας και αδιαίρετης Αγίας Τριάδας, κατά τη διδασκαλία της επικρατούσας εκκλησίας, ενώ **"πνεύμα"** με τη γενική έννοια του όρου είναι **"...το εσωτερικό και άυλο μέρος της ανθρωπίνης ύπαρξης που περιλαμβάνει τις σκέψεις, τις ιδέες, που αντιλαμβάνεται και παράγει κρίσεις"**, γι' αυτό έχουμε "το ελεύθερο πνεύμα", "το δημιουργικό πνεύμα", "το απαλλαγμένο πνεύμα από προλήψεις", "το ανήσυχο πνεύμα", κλπ. Για περισσότερες λεπτομέρειες ο ενδιαφερόμενος μπορεί να ανατρέξει στη σελίδα 1447 του λεξικού.

3. **ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ "δομή"** (έκδοση 2004)

Η εγκυκλοπαίδεια "δομή", προκειμένου να δώσει τον σαφή ορισμό του **"Αγίου Πνεύματος"** (με κεφαλαίο **Α**), προβαίνει στη χρησιμοποίηση των πλέον ενδεδειγμένων και δοκίμων όρων και λέξεων, ώστε να μην υπάρχει **καμιά αμφισβήτηση και να υπάρχει αξιοπιστία**

στην παρουσίαση. Σημειωτέον ότι από το έτος 1969 - 2004 για την έκδοση του Λεξικού (το οποίο αποτελείται από 30 τόμους) συνεργάστηκαν δώδεκα επιφανείς φιλόλογοι, ιστορικοί, αρχαιολόγοι, πανεπιστημιακοί, δημοσιογράφοι, κλπ και πλειάδα επωνύμων επιστημονικών συνεργατών όλων των ειδικοτήτων, τα ονόματα των οποίων αναφέρονται στην αρχή του κάθε τόμου.

Η βασική πηγή που χρησιμοποιήθηκε για τον ορισμό της λέξης **"Άγιον Πνεύμα"** είναι η επίσημη θέση της κατεστημένης εκκλησίας, θεμέλιο της οποίας είναι το Σύμβολο της Πίστεως, το ίδιο θεμέλιο το οποίο χρησιμοποιεί σαν βάση της πίστης τους και η συντριπτική πλειοψηφία των αναγεννημένων ομολογιών και κινήσεων στη χώρα μας και στο εξωτερικό, καθόσον με την πάροδο των αιώνων έχουν επηρεαστεί και ταυτιστεί στο θέμα αυτό από την Ανατολική (Ορθόδοξη) Εκκλησία και την Δυτική (Καθολική) Εκκλησία, αντίστοιχα. Στα λήμματα **"ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ"** και **"ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ"** γράφει:

(α) ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ: Στον 1ο τόμο της εγκυκλοπαίδειας γράφει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι **".....το τρίτο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας και σύμφωνα με το τριαδικό δόγμα, το οποίο είναι η βάση της χριστιανικής πίστης, το Άγιο Πνεύμα είναι ΟΜΟΟΥΣΙΟ και ΙΣΟΤΙΜΟ με τα άλλα δύο (Πατήρ, Υιός) και έχει ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ υπόσταση. Κατά την Ανατολική Ορθόδοξη Εκκλησία η "αΐδιος" (χωρίς αρχή) εκπόρευση του Αγίου Πνεύματος γίνεται από τον Πατέρα "ως μόνης πηγής και αιτίας", ενώ η "εν χρόνω αποστολή του στην Εκκλησία, γίνεται από του Πατρός δι' Υιού". Τούτο δεν σημαίνει ότι το Άγιο Πνεύμα είναι κατώτερο (άρα ισότιμο) από τα άλλα δύο πρόσωπα της Αγίας Τριάδας, ούτε και υπάρχει χρονική διαφορά μεταξύ τους"** (βλ. Τόμος 1ος, σελ. 177).

(β) ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΔΑ: Για τον ορισμό της Αγίας Τριάδας η εγκυκλοπαίδεια αναφέρει ότι είναι **".....συνοπτικός όρος για ένα από τα κυριότερα δόγματα της στην χριστιανικής διδασκαλίας (τριαδικό), σύμφωνα με το οποίο ο Θεός ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΕ 3 ΠΡΟΣΩΠΑ (Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα), τα οποία είναι ΟΜΟΙΑ, ΑΔΙΑΙΡΕΤΑ και ΟΜΟΟΥΣΙΑ κατά τη θεότητα, έχουν την ίδια δύναμη, δόξα και ενέργεια, αλλά διακρίνονται μεταξύ τους ως ΞΕΧΩΡΙΣΤΕΣ ΥΠΟΣΤΑΣΕΙΣ..."** (βλ. Τόμος 1ος, σελ. 163-164).

Στη συνέχεια γίνεται αναφορά ότι **"...την πρώτη επίσημη δογματική διατύπωση ΤΩΝ 3 ΠΡΟΣΩΠΩΝ έκανε η Α' Οικουμενική Σύνοδος της Νίκαιας (325 μΧ) και την ολοκλήρωσε η Β' Οικουμενική Σύνοδος της Κων-**

σταντινούπολης (381 μ.Χ)....» και από τότε η αποδοχή του "Συμβόλου της Πίστεως" έλαβε ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ για όλους τους πιστούς και έγινε όρος απαραίτητος για να γίνει κάποιος δεκτός στο σώμα της εκκλησίας. Παρ' όλο που κανείς δεν τόλμησε (τουλάχιστον ανοιχτά) να το θεωρήσει ως "θεόπνευστο κείμενο", θεωρήθηκε αλάνθαστο και αξιόπιστο και σαν σύγγραμμα τέθηκε ακόμα και πάνω από την ίδια Αγία Γραφή, με αποτέλεσμα να θεωρείται αιρετικός και εχθρός της εκκλησίας όποιος δεν το δεχόταν, ή το σχολίαζε, ή αμφισβητούσε μέρη του, γεγονός που συμβαίνει ακόμα και στις ημέρες μας, 3η τριετία του 21ου αιώνα, από την πλειοψηφία των ομολογιών που ακολουθούν το τριαδικό δόγμα.

Από τις παραπάνω σαφείς περιγραφές προκύπτει με σαφήνεια και καθαρότητα ότι το "Άγιον Πνεύμα" κατά την τριαδική διδαχή είναι ένα ξεχωριστό και ισότιμο πρόσωπο με τον Πατέρα και τον Υιό **"ΣΥΜ-προσκυνούμενο και ΣΥΝδοξαζόμενο"** με τον Πατέρα και τον Υιό. Κατά συνέπεια, εδώ δεν έχουμε απλά ένα Θεό τρισυπόστατο, αλλά δεν είναι "3 Θεοί", όπως διακηρύττουν οι τριαδικοί πιστοί, αλλά έχουμε καθαρά 3 Θεούς με 3 ξεχωριστές υποστάσεις.

Επειδή όμως η τριαδική διδαχή είναι ανθρώπινη και δεν διδάσκεται από την Αγία Γραφή, στη δογματική τριαδική διδασκαλία υπάρχουν **ηχηρές αντιφάσεις**, όπως για παράδειγμα, ενώ αναφέρεται ότι τα 3 πρόσωπα της Αγίας Τριάδας είναι μεταξύ τους **"αδιαίρετα"** (αναφέρεται ακόμα και στο Σύνταγμα Ελλάδος: **"Εις το όνομα της Αγίας και Ομοουσίου και ΑΔΙΑΙΡΕΤΟΥ Τριάδος"**), ταυτόχρονα αναφέρουν ότι είναι και "3 ξεχωριστές υποστάσεις. Αυτό είναι αντίφαση και δεν μπορεί να συμβαίνει, άλλωστε στην επιστολή προς Εβραίους Α/1:1-3 αναφέρεται με σαφήνεια ότι ο Θεός έχει ΜΙΑ μόνο υπόσταση, γράφει ότι ο Υιός είναι το **"απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ ΤΗΣ υποστάσεως (όχι ΤΩΝ υποστάσεων) του Θεού"**.

Μία άλλη ηχηρή αντίφαση για το "αδιαίρετο" της Αγίας Τριάδας είναι το αναπάντητο ερώτημα: **"...Πως τα 3 πρόσωπα είναι αδιαίρετα, αφού ο επονομαζόμενος "Θεός Υιός" άφησε τη δόξα του στον ουρανό και ήρθε στη γη; Αυτό δεν είναι διαίρεση;"** Εδώ, δεν θα δώσουμε απάντηση, γιατί δεν είναι αυτό καθ' εαυτό το θέμα μας, αλλά ο ενδιαφερόμενος επ' αυτού μπορεί να διαβάσει το μελέτη μας με τίτλο **"ΤΟ ΚΕΝΩΤΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ"** (σειρά "τεύχη" - κωδικός ΣΕ46)

Μία άλλη αντίφαση που συμβαίνει μέσα στην κατεστημένη Ορθόδοξη εκκλησία, αλλά έχει και επέκταση στους αναγεννημένους τριαδικούς πιστούς όλων των ομολογιών της χώρας μας, **αφού τους ενώνει η κοινή πίστη στο Σύμβολο της Πίστεως**, είναι το εξής: Ενώ διακηρύττουν πίστη σε έναν τρισυπόστατο Θεό, με ξεχωριστά θεία πρόσωπα, κλπ, κλπ, στον τρούλο όλων των εκκλησιών υπάρχει η απεικόνιση του Ιησού Χριστού με το λογότυπο **"Ο ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ"**, μία διακήρυξη για τη μοναδικότητα του Θεού, μία διακήρυξη απόλυτα αληθινή. Μήπως υπάρχουν 2 παντοκράτορες;

Η θεόπνευστη Βίβλος μας αποκαλύπτει ότι ο **Πατέρας Θεός είναι ο μόνος "παντοκράτωρ"** (βλέπε: Γένεσις ΙΖ/17:1, ΛΕ/35:11, Έξοδος ς'/6:3, Β' Κορινθίους ς'/6:18), αλλά στην Αποκάλυψη αναφέρεται ότι και ο **Ιησούς είναι "ο παντοκράτωρ"** (Αποκάλυψη Α/1:8, κλπ). Συγκλονιστική αλήθεια και αποκάλυψη! Το σώμα του αναστημένου ΥΙΟΥ είναι η σκηνή, είναι το κατοικητήριο του Θεού ΠΑΤΕΡΑ, ο οποίος με το άγιο ΠΝΕΥΜΑ Του κατοικεί μέσα στον Υιό Του.

Στην Αποκάλυψη ο Ιωάννης βλέπει τον Ιησού ντυμένο με όλη την δόξα του Πατέρα, ή σε μια διαφορετική διατύπωση βλέπει τον Πατέρα να έχει ντυθεί τον "μεσίτη" Ιησού: **"Και εν μέσω των επτά λυχνίων είδον ένα ΟΜΟΙΟΝ με υιόν ανθρώπου, ενδεδυμένον ποδήρη χιτώνα και περιεζωσμένον πλησίον των μαστών ζώνην χρυσήν"** (Αποκάλυψη Α/1:13). Λεπτομέρειες για το θέμα αυτό διαβάστε το βιβλίο των εκδόσεων ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ με τίτλο **"ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ"** (κωδικός 23).

4. **ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ (έκδοση 2008)** **ΑΡΧΑΙΑΣ - ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗΣ - ΝΕΑΣ / ΠΑΠΥΡΟΣ**

Το λεξικό του ΠΑΠΥΡΟΥ στο λήμμα "Άγιο(ν) Πνεύμα" αναφέρει ότι είναι το 3ο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας, το οποίο αποτελεί με τον Πατέρα και τον Υιό τον τριαδικό Θεό του χριστιανισμού και **"...είναι ομοούσιο και ομότιμο προς τα άλλα δύο πρόσωπα, ΔΙΑΚΡΙΝΟΜΕΝΟ από αυτά κατά την υπόσταση"**, δηλαδή έχει διαφορετική υπόσταση σύμφωνα με το Σύμβολο της Πίστεως (βλ. Τόμος 9ος, σελ. 279).

Διαφοροποιείται στη διατύπωση των εκφράσεων **"πνεύμα Θεού"** και **"πνεύμα Κυρίου"** (με μικρό **π**), σε αντιδιαστολή με τη σάρκα, την ύλη και τον υλικό κόσμο, γιατί **"πνεύμα"** δεν είναι μόνο ο Θεός, αλλά είναι και οι άγγελοι του Κυρίου (**λειτουργικά πνεύματα**) και οι άγγελοι του σκότους (**πονηρά πνεύματα**).

5. ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ (έκδοση 1910, 2001)

ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΑΔΟΥ Μητροπολίτου Λεοντοπόλεως

Το επίτομο λεξικό του Σωφρονίου Ευστρατιάδου θεωρείται ένα από τα πιο έγκυρα χριστιανικά λεξικά, καθόσον πρωτοτυπεί στο γεγονός ότι παραμένει αυστηρά προσηλωμένο στη χρήση, παρουσίαση και ερμηνείας **μόνο Βιβλικών όρων και λέξεων** και παρ' όλο που έχει συνταχθεί από έναν εξέχοντα τριαδικό ιεράρχη της Ορθοδόξου Εκκλησίας, στις 944 σελίδες του, δεν περιλαμβάνει κανέναν από τους πάμπολλους αντί Βιβλικούς που έχουν προστεθεί με την πάροδο των αιώνων, όταν η εκκλησία ξέφυγε από την καθαρότητα και την υγιαίνουσα διδασκαλία του Λόγου του Θεού.

Ορολογίες της κατεστημένης εκκλησίας, όπως, παναγία, αιειπάρθενος, Θεοτόκος, Βασίλισσα των ουρανών, τριάδα, τριαδικός, τρισυπόστατος, ομοούσιος, πανάγιος Θεός, παναγιότατος, κλπ, δεν αναφέρονται μέσα στο λεξικό και κατά συνέπεια ο ενδιαφερόμενος Βιβλικός ερευνητής **δεν βρίσκει και την ερμηνεία των ορολογιών αυτών**, σε αντίθεση με τα άλλα λεξικά που περιλαμβάνουν και "ερμηνεύουν" τις ορολογίες αυτές. Μοναδική εξαίρεση που γίνεται είναι στο λήμμα "πνεύμα", όπου κάνει μία απλή αναφορά στην "αγία Τριάδα", χωρίς όμως ιδιαίτερη ερμηνεία, όπως θα δούμε στη συνέχεια. Επίσης, ορολογίες που είναι σύνθεση λέξεων και που είναι καθ' όλα Βιβλικές, όπως για παράδειγμα "Υιός Θεού", ή "άγιον Πνεύμα", παραλείπονται και ερμηνεύονται ξεχωριστά σαν μονές λέξεις (δηλ. σαν "υιός" και σαν "θεός"). Το γεγονός αυτό, καθιστά το λεξικό αυτό, αν και δεν είναι γνωστό στο ευρύ κοινό, **μοναδικό στην κατηγορία του και ένα από τα πιο αξιόπιστα λεξικά**, γι' αυτό και κρίθηκε αναγκαίο να επανεκδοθεί ένα αιώνα μετά (2001) από την αρχική του κυκλοφορία (1910).

Κατά συνέπεια στο λεξικό αυτό, δεν έχουμε καμιά ερμηνεία για το κεντρικό θέμα της μελέτης μας, που είναι το **"Άγιον Πνεύμα"**, ως το τρίτο πρόσωπο της "Αγίας Τριάδας και φυσικά ούτε και για το **"άγιο Πνεύμα του Θεού Πατέρα"**, το οποίο κατοίκησε χωρίς μέτρο μέσα στον Υιό Του. Αυτή η παράλειψη, αποτελεί μία ισχυρή απόδειξη εναντίον όλων των αντί Βιβλικών όρων, οι οποίοι χρησιμοποιήθηκαν αρχικά από την **Ορθόδοξη και την Καθολική Εκκλησία** και μετά έλαβε τη σκυτάλη η **Διαμαρτυρόμενη (Ευαγγελική) Εκκλησία**, η οποία παρ' όλο που απέρριψε πλήθος πλανών των 2 άλλων εκκλησιών, υιοθέτησε πλήθος λανθασμένων διδασκαλιών. Τη σκυτάλη στη συνέχεια

παρέλαβε η **τριαδική Πεντηκοστιανή κίνηση**, η οποία ξεκίνησε στην αυγή του 20ού αιώνα (Azusa street 1906) και μέσα από την κίνηση αυτή βγήκε (γεννήθηκε) η **μονοθεϊστική Πεντηκοστιανή κίνηση**, η οποία σύμφωνα με το αξιόλογο δίτομο μελέτη του Χρήστου Χαλκιά **"ΠΑΣΚΟΣΜΙΑ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ"** αποτελεί σήμερα, αρχές του 21ου αιώνα, **την 3η παγκόσμια πεντηκοστιανή δύναμη** και οι εκκλησίες της κίνησης αυτής φέρουν την γενική ονομασία **"ΕΚΚΛΗΣΙΕΣ ΤΟΥ ΟΝΟΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ"** (βλ. 1ος τόμος - σελ.615, εκδόσεις "Αποστολική Πίστη" 1998). Στη μεταγενέστερη επίτομη έκδοση του έργου το έτος 2016, η αντίστοιχη σελίδα είναι 539.

Λεπτομέρειες και για τις 2 πεντηκοστιανές κατηγορίες (τριαδική - μονοθεϊστική), ο ενδιαφερόμενος θα βρει στο βιβλίο **"Το χρονικό της AZUSA"** του Frank Bartleman, το οποίο επίσης έχει επιμεληθεί ο Χρήστος Χαλκιάς (εκδόσεις **"ΟΡΟΣ - Αποστολική Πίστη"**). Για την Ελληνική μονοθεϊστική κίνηση, η οποία ξεκίνησε βασικά πριν μισό αιώνα (περίπου από το 1980) και σήμερα αριθμοί δεκάδες εκκλησίες σε όλη την Ελλάδα, πλούσια στοιχεία υπάρχουν στο βιβλίο **"ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ"** (εκδόσεις "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ" - κωδικός 34).

Στο **"Λεξικό της Καινής Διαθήκης"** του μητροπολίτη Σ.Ευστρατιάδου, οι μονές λέξεις **"άγιος"** (σ.10-11), **"πνεύμα"** (σ.639-642) και **"υπόστασις"** (σ.873), που στη μελέτη μας αυτή, μας ενδιαφέρουν άμεσα, ερμηνεύονται σε όλες τις περιπτώσεις με αντικειμενικότητα και χωρίς ο συγγραφέας να παρεκκλίνει από την Βίβλο. Επειδή οι αναφορές είναι μεγάλες, μπορεί ο ενδιαφερόμενος να ανατρέξει στις αντίστοιχες σελίδες του λεξικού, που αναφέρονται δίπλα από κάθε λέξη. Εδώ θα γίνει μόνο μία σύντομη επιλεκτική παρουσίαση, ώστε ο αναγνώστης να έχει μια σφαιρική εικόνα του όλου θέματος.

ΑΓΙΟΣ: "...εν μεγίστη δε χρήσει εν τη Αγία Γραφή σημαίνει το ενδιαζούση σχέση προς το θεϊόν διατελούν, το οποίον τιμά τις και σέβεται" (στη συνέχεια παρατίθενται πλείστα εδάφια από τη Γραφή).

ΠΝΕΥΜΑ: Το άγιον Πνεύμα οικεί εν τω Χριστώ, όστις και γεννάται δι' αυτού (Ματθαίος α,18-20, Λουκάς α,35), κατέρχεται επ' αυτόν κατά το εν Ιορδάνη βάπτισμα ίνα ενισχύση αυτόν εις το έργον της σωτηρίας. Το άγιον Πνεύμα λέγεται και Πνεύμα Χριστού (Πράξεις Ις',17 - Ιησού). Σε ολόκληρο το λεξικό αυτό, μια φορά μόνο αναφέρεται ο όρος **αγία Τριάδα**, όπου στο λήμμα "πνεύμα", που περιλαμβάνει 4

πυκνογραμμένες σελίδες, γράφει μόνο "...το Άγιον Πνεύμα, το τρίτον πρόσωπον της αγίας Τριάδος, όπερ καλείται άγιον - Ματθαίος α:18-20, γ:11, ΙΒ:32". Πρόκειται για μία μικρή αναφορά, που λόγω θέματος δεν μπορεί να την αποφύγει, αλλά προσπερνά το όλο θέμα χωρίς σχόλια. Παρατηρούμε όμως στη γραμματική διατύπωση ότι, στην 1η περίπτωση το **"Άγιον Πνεύμα"** είναι με **"Α"** κεφαλαίο, γιατί σύμφωνα με την τριαδική διδασκαλία είναι ξεχωριστό πρόσωπο από τον Πατέρα και τον Υιό και στην 2η περίπτωση γράφει **"άγιον"**, με μικρό **"α"**, γιατί προφανώς δίνει έμφαση όχι στο πρόσωπο, αλλά στον όρο άγιος - αγιότης.

ΥΠΟΣΤΑΣΙΣ: Στην Εβραίους α,3 γράφει: **"ών απαύγασμα της δόξης και χαρακτήρ της υποστάσεως αυτού"** σημαίνει "ών (Χριστός) το αντίτυπον της αληθούς (του Θεού) φύσεως".

Πλην κλείσουμε το κεφάλαιο, θα ήθελα να κάνουμε μια σημαντική επισήμανση που αφορά 2 σημαντικούς ιεράρχες της Ορθοδόξου εκκλησίας, τον μητροπολίτη **Σωφρόνιο Ευστρατιάδη** και τον αρχιμανδρίτη **Νεόφυτο Βάμβα**, οι οποίοι άφησαν εξαίρετο συγγραφικό έργο, αλλά στο θέμα του "τριαδικού Θεού" διατήρησαν αντίθετη θέση.

Ο μητροπολίτης Σ.Ευστρατιάδης, όπως αναφέρθηκε, επιμελώς σε έναν ογκώδες τόμο δεν περιλαμβάνει και δεν ερμηνεύει καθόλου τριαδικές ορολογίες. Ποιος είναι ο λόγος που το αποφεύγει;

Ο αρχιμανδρίτης Ν.Βάμβας ειδικά την Καινή Διαθήκη, εδά-φια που αναφέρονται στη θεότητα του Ιησού και στη σχέση Του με τον Πατέρα τα ερμηνεύει γραμματικά και συντακτικά λάθος, τα οποία όπως ερμηνεύονται είναι επιχειρήματα **υπέρ της τριάδας**, ενώ στο αρχαίο θεόπνευστο Ελληνικό κείμενο είναι επιχειρήματα **υπέρ της μοναδικότητας** του Θεού. Στο βιβλίο μου **"Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ"** (κωδικός 20) έχω αφιερώσει ένα ολόκληρο κεφάλαιο με λάθη του Βάμβα, που αλλοιώνουν το αρχικό κείμενο. Ενδεικτικά αναφέρω μερικά εδάφια: Ιωάννης Α/1:1-2, 14, ΙΖ/17:5,11, Πράξεις Ις'/16:7, Εφεσίους ζ'/6:17, Κολοσσαείς Α/1:26-27, Εβραίους Α/1:1, Α' Πέτρου Α/1:19-20, Ιούδας εδ.5, κλπ.

Μέρος ΤΡΙΤΟ

ΝΕΟΝ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ ΑΓ.ΓΡΑΦΗΣ

Γ.Ζ.Κωνσταντινίδη

1. Στο **"Νέον Εγκυκλοπαιδικόν Λεξικόν της Αγίας Γραφής"** (Γ.Ζ. Κωνσταντινίδη) αναφέρεται ότι οι όροι "άγιος - αγιότης" απαντιόνται, τόσο στην Παλαιά Διαθήκη, όσο και στην Καινή Διαθήκη, αλλά στην Παλαιά Διαθήκη συσχετίζονται με τόπους, αντικείμενα, περιόδους και επίσημα πρόσωπα τα οποία ήσαν αφιερωμένα στην υπηρεσία του Θεού. Η πρώτη χρήση της λέξης έγινε για τον χαρακτηρισμό της έβδομης ημέρας της δημιουργίας ως "αγία" (σελ. 16-17).

Σταχυολογώντας τις βασικές πληροφορίες, που μας δίνει το παραπάνω λεξικό για το **"Άγιον Πνεύμα"** (με κεφαλαίο **Α**) αναφέρουμε τα ακόλουθα, τα οποία στο τέλος, σαν ένα παζλ, συνθέτουν την εικόνα της πραγματικής γραμματικής έννοιας του όρου **"Άγιος"** (με κεφαλαίο **Α**). Διαβάζουμε στις σελίδες 733-735 του λεξικού:

- **Το Άγιον Πνεύμα** είναι το τρίτον πρόσωπον της Αγίας Τριάδας.
- **Το Άγιον Πνεύμα** είναι μεν πρόσωπον ομοούσιον προς τον Πατέρα και τον Υιόν, πλην είναι και **υπόστασις διακεκριμένη**....
- **Το Άγιον Πνεύμα** χαρακτηρίζεται και ως Πρόσωπον (με κεφαλαίο Π).
- **Το Άγιον Πνεύμα** είναι Θεός, ΙΣΟΣ με τον Πατέρα και τον Υιόν.
- **Το Άγιον Πνεύμα** στο 8ο άρθρο του Συμβόλου της Πίστεως είναι "το συν Πατρί και Υιώ **ΣΥΜ**προσκυνόμενον και **ΣΥΝ**δοξαζόμενον"
- **Το Άγιον Πνεύμα**όπως και ο Υιός **υπήρχαν απ' αρχής** μετά του Πατρός και **έλαβον** ενεργόν μέρος κατά την δημιουργίαν....

Πριν σχολιάσουμε με συντομία τα παραπάνω, κρίνεται αναγκαίο να παραθέσουμε ως υπενθύμιση τις **3 βασικές κατηγορίες** των τριαδικών διδασκαλιών, στη μία από τις οποίες σαφώς προκύπτει ότι ανήκει και η θέση του λεξικού του Κωνσταντινίδη. Εδώ οι κατηγορίες έχουν ομαδοποιηθεί, μπορεί όμως κάποιος να προσθέσει και άλλες κατηγορίες ή υποκατηγορίες.

1η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: **«Τριαδικός Θεός είναι Πατήρ, Υιός και Άγιον Πνεύμα».** Αυτή είναι η πιο συνηθισμένη και ευρέως αποδεκτή άποψη, χωρίς να γίνεται καμιά απολύτως διευκρίνιση τι είναι, όταν λέμε «Πα-

τήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα». Αυτή είναι η απλή, η επιφανειακή άποψη του όλου θέματος και δεν υπάρχει καμιά πρόθεση για βαθύτερη κατανόηση, αρκεί η αναφορά του σχετικού εδάφιου Ματθαίος ΚΗ/28:19 και εκεί τελειώνουν όλα, ανεξάρτητα εάν υπάρχουν αρχαιολογικές μαρτυρίες που να επιβεβαιώνουν την αξιοπιστία του.

2η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: «Τριαδικός Θεός είναι ΕΝΑΣ Θεός με ΤΡΕΙΣ υποστάσεις, δηλαδή τρισυπόστατος Θεός, ΕΝΑΣ Θεός με ΤΡΙΑ πρόσωπα, Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα». Οι υποστηρικτές αυτής της διδασκαλίας αποδέχονται μεν ότι **οι τρεις υποστάσεις είναι θείες**, αλλά ρητά αναφέρουν ότι δεν έχουμε «**τρεις Θεούς**». Εδώ βέβαια υπάρχει σαφή αντίφαση, γιατί οι 3 υποστάσεις, προϋποθέτουν και 3 ΞΕΧΩΡΙΣΤΑ πρόσωπα και σαν Έλληνες, που μπορούμε να χειριστούμε τέλεια τα λεξικά της αρχαίας και της νέας γλώσσας, αυτό είναι γεγονός που δεν αμφισβητείται. Το θέμα αυτό θα το θίξουμε περισσότερο και στο "Μέρος 4ο", όπου θα αναφερθούμε στους 3 αγγέλους που εμφανίστηκαν στον Αβραάμ.

3η ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ: «Τριαδικός Θεός είναι ο Θεός με ΤΡΕΙΣ υποστάσεις, με ΤΡΙΑ πρόσωπα, είναι ο ΘΕΟΣ Πατήρ, ο ΘΕΟΣ Υιός και ο ΘΕΟΣ Άγιο Πνεύμα». Αυτή η άποψη είναι αποδεκτή από μία πολύ μικρή μερίδα πιστών, οι οποίοι αποδέχονται καθαρά ότι είναι «**τρεις Θεοί**», ότι είναι **τρεις ξεχωριστές θείες υποστάσεις**, γι' αυτό και χρησιμοποιούν τις εκφράσεις «ΘΕΟΣ Πατέρας», «ΘΕΟΣ Υιός» και «ΘΕΟΣ Άγιον Πνεύμα», ορολογίες τις οποίες αποφεύγουν να χρησιμοποιούν οι ανήκοντες στις άλλες 2 κατηγορίες, ή τις χρησιμοποιούν χωρίς να έχουν **επίγνωση** τι εννοούν (εν αγνοία τους), αν και στην πράξη η προηγούμενη 2η κατηγορία τις χρησιμοποιεί σε πλείστες περιπτώσεις, χωρίς να υπάρχει η επίγνωση της γραμματικής ερμηνείας των όρων αυτών.

Σύμφωνα με τη διατύπωση και τη χρησιμοποίηση των όρων του λεξικού "Κωνσταντινίδη", προκύπτει αβίαστα ότι η αναφορά του "Άγιου Πνεύματος" αφορά τους ακολουθούντες την 3η διδασκαλία, που δέχονται 3 ξεχωριστές θείες προσωπικότητες. Αναφέρεται ότι το "Άγιον Πνεύμα", ως το 3ο πρόσωπο της Αγίας Τριάδας είναι "**ομοούσιον**", "**Θεός ίσος...**", "**συμπροσκυνούμενον και συνδοξαζόμενον**" με τα άλλα 2 πρόσωπα της Τριάδας και εφόσον είναι θείον πρόσωπο, ξεχωριστό ορθώς αναγράφεται "**Άγιον Πνεύμα** (με κεφαλαίο Α).

Ως Έλληνες, που έχουμε διδαχθεί και την αρχαία και τη νέα Ελληνική γλώσσα και που διαθέτουμε πληθώρα αξιόπιστων λεξικών, γνωρίζουμε **με πλήρη σαφήνεια** τι σημαίνει η διατύπωση του Συμβόλου της Πίστεως ότι το Άγιον Πνεύμα "...είναι **ΣΥΜ**προσκυνούμενο και **ΣΥΝ**δοξαζόμενο". Εάν δεν ήταν ένα ξεχωριστό θείο πρόσωπο, δεν θα μπορούσε σε καμιά περίπτωση να "συνδοξάζεται", να δοξάζεται και να προσκυνείται δηλαδή μαζί με κάποιον ή με κάποιους άλλους. Βέβαια το Σύμβολο της Πίστεως, ενώ με καθαρότητα αναφέρεται σε 3 ξεχωριστές θείες προσωπικότητες, δεν χρησιμοποιεί τον όρο "Αγία Τριάδα", ο όρος αυτός επίσημα για πρώτη φορά χρησιμοποιήθηκε περίπου τον 6ο μ.Χ. στην περίφημη Ιουστινιάνειο νομοθεσία.

2. ΕΝΑΣ ΘΡΟΝΟΣ για 2 ΠΡΟΣΩΠΑ: Μέσα στην Βίβλο, δεν βλέπουμε ρητά να αναφέρονται 3 ξεχωριστά θεία πρόσωπα, αλλά βλέπουμε **2** πρόσωπα, τα οποία είναι ο «**ΘΕΟΣ** ΠΑΤΕΡΑΣ» και ο «**ΑΝΘΡΩΠΟΣ** ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΗΣΟΥΣ». Η θεία φύση του Πατέρα είναι ταυτισμένη με την ανθρώπινη φύση του Υιού. **Αυτή την ταύτιση τη βλέπουμε παντού, από την Γένεση μέχρι την Αποκάλυψη.** Στην Αποκάλυψη ΚΒ/22:3 βλέπουμε ότι στον ουρανό υπάρχει μόνο **ΕΝΑΣ ΘΡΟΝΟΣ** και ονομάζεται ο «**θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ**». Είναι ο «**ένας**» θρόνος, ο οποίος ανήκει και στον ΘΕΟ (θεία φύση) και στο ΑΡΝΙΟ, τον αναστημένο Ιησού Χριστό (ανθρώπινη φύση). Έχουμε **ταύτιση** της θείας φύσης του ΠΑΤΕΡΑ με την ανθρώπινη φύση του ΥΙΟΥ. Ένας θρόνος για 2 πρόσωπα, αλλά όχι για 2 Θεούς.

3. Η ΒΑΠΤΙΣΗ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ ΣΤΟΝ ΙΟΡΔΑΝΗ: Η μεγάλη παραποίηση του Λόγου του Θεού (που έχει γίνει από την κατεστημένη εκκλησία και που έχει γίνει αποδεκτή και από τις ομολογίες που κηρύττουν αναγέννηση), συμβαίνει με το περιστατικό της βάπτισης του Ιησού Χριστού, όπου διαστρεβλώνεται παντελώς η πραγματικότητα, ενώ είναι τόσο απλή και κατανοητή και έρχεται σε πλήρη συμφωνία με όλη την υπόλοιπη Αγία Γραφή. Την ημέρα που ο Ιησούς βαπτίστηκε στο νερό στον Ιορδάνη ποταμό, είχαμε μόνο 2 πρόσωπα, τον **ΥΙΟ**, ο οποίος είναι κάτω στη γη και βαπτίζεται από τον Ιωάννη και τον **ΠΑΤΕΡΑ Θεό**, του οποίου η φωνή ακούστηκε από τον ουρανό να λέγει: «**Ούτος είναι ο Υιός μου ο αγαπητός, εις τον οποίον ευηρεστήθην**» και ταυτόχρονα το **ΠΝΕΥΜΑ** του Θεού Πατέρα, το οποίο φανερώθηκε ως περιστέρι, κατέβηκε και κάθισε επάνω στον άνθρωπο Ιησού.

Δεν ήταν κάποιο άλλο "Άγιον Πνεύμα", όπως αναφέρει η τριαδική διδαχή, αλλά ήταν το "άγιο Πνεύμα του Θεού Πατέρα", ήταν ο ίδιος ο Θεός Πατέρας, ο οποίος είναι Πνεύμα (βλέπε: Ιωάννης Δ/4:24, Γένεσις Α/1:2, Ιωήλ Β/2:28, Ησαΐας ΜΔ/44:3, Πράξεις ΙΖ/17:24-28, κλπ) και ο οποίος κατοίκησε μέσα στον Υιό Του, εν πληρότητι, χωρίς μέτρο (Ιωάννης Γ/3:14). Είναι τόσο απλή και κατανοητή η περιγραφή από τους συγγραφείς των Ευαγγελίων, που είναι άξιον απορίας γιατί γίνεται αυτή η μεγάλη παραποίηση της αλήθειας.

Στο περιστατικό της βάπτισης ο Ματθαίος αναφέρει ότι μέσα στον Ιησού κατοίκησε το «ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» (βλ. Ματθαίος Γ/3:16-17), ο Λουκάς αναφέρει ότι κατοίκησε το «ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ» (βλ. Λουκάς Γ/3: 21-22) και ο Μάρκος αναφέρει ότι κατοίκησε το «ΠΝΕΥΜΑ» (βλ. Μάρκος Α/1:10-11). Εδώ δημιουργείται ένα σοβαρότατο πρόβλημα με την τριαδική διδαχή, γιατί **κατά τον Ματθαίο** στον Ιησού την ημέρα της βάπτισής Του κατοίκησε το 1^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας, το «ΠΝΕΥΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ» και **κατά τον Λουκά** στον Ιησού κατοίκησε το 3^ο πρόσωπο της αγίας Τριάδας, το «ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ».

Φυσικά εδώ δεν υπάρχει ασυμφωνία μεταξύ των Ευαγγελίων και η αλήθεια είναι απλή και αυτονόητη και μπορώ να ισχυριστώ ότι σχεδόν όλοι οι αναγεννημένοι πιστοί την γνωρίζουν, αλλά απλά δεν την έχουν συνειδητοποιήσει. Ο Θεός είναι ΠΝΕΥΜΑ, αλλά ο Θεός είναι και ΑΓΙΟΣ, τότε το Πνεύμα του αγίου Θεού, **τι είναι;** Είναι ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ, γι' αυτό ο πιο ακριβής ορισμός είναι να λέμε το «**άγιον Πνεύμα του Θεού**», που σημαίνει ότι, είτε πούμε «πνεύμα» (σχέτο), όπως το αναφέρει και ο Μάρκος Α/1:10, είτε πούμε «**άγιον Πνεύμα**», είτε πούμε «**Πνεύμα Θεού**», αναφερόμαστε στον ίδιο τον Θεό, που είναι ΠΝΕΥΜΑ.

Την ημέρα της βάπτισης του Ιησού στον Ιορδάνη ποταμό, κατοίκησε μέσα Του ο Πατέρας Θεός διά του αγίου Πνεύματός Του, κάτι που ο Ιησούς Χριστός συνέχισε το διακήρυττε, λέγοντας «*ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, ούτος εκτελεί τα έργα...*» (Ιωάννης ΙΔ/14:9-10, Ι'/10:30, κλπ). Όταν λέμε "άγιον Πνεύμα" με την ορθή ορολογία εννοούμε "ο Πατήρ εν τω Υιώ" και αυτό το "άγιον Πνεύμα" υποσχέθηκε ο Ιησούς ότι θα μας δώσει: «*Εάν τις με αγαπά, τον λόγον Μου θέλει φυλάξει, και ο Πατήρ μου θέλει αγαπήσει αυτόν, και προς αυτόν ΘΕΛΟΜΕΝ ελθεί και εν αυτώ ΘΕΛΟΜΕΝ κατοικήσει....*» (Ιωάννης ΙΔ/14:23). Εδώ ο Ιησούς χρησιμοποιεί πληθυντικό αριθμό "**θέλομεν ελθεί ...θέλομεν**

κατοικήσει", λέγοντας ότι Αυτός και ο Πατέρας θα κατοικήσουν μέσα στον πιστό! Πως θα γίνει αυτό; **Δια του αγίου Πνεύματος του Πατέρα**, γιατί το σώμα του αναστημένου και ένδοξου Ιησού είναι η σκηνή (το κατοικητήριο) του αγίου Πνεύματος του Πατέρα και ο Ιησούς είναι πλέον μέσα μας ως "Πνεύμα ζωοποιούν" (Α' Κορινθίους ΙΕ/15:45).

Αυτή τη διακήρυξε έκανε και ο απόστολος Πέτρος μετά την Πεντηκοστή, λέγοντας: «*Προς εσάς πρώτον ο Θεός ΑΝΑΣΤΗΣΑΣ τον Υιόν αυτού Ιησούν ΑΠΕΣΤΕΙΛΕΝ αυτόν διά να σας ευλογή όταν επιστρέψετε έκαστος από των πονηριών υμών...*» (Πράξεις Γ/3:26). Πρώτα ο Θεός Τον ΑΝΑΣΤΗΣΕ και μετά Τον ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ δια του αγίου Πνεύματός Του. Το ίδιο αναφέρει και στις Πράξεις Κς'/26:23.

Την άποψη αυτή ισχυροποιεί και το όνομα "**ΕμμανουΗΛ**" (Ματθαίος Α/1:23), το οποίο δόθηκε στον Ιησού από τον ίδιο τον Θεό και φανερώνει ότι κατοικούσε μέσα Του το Πνεύμα του Πατέρα Θεού. "ΕμμανουΗΛ" κατά γράμμα σημαίνει ο "**ΗΛ μεθ' υμών**" και ΗΛ ή ΕΛ είναι ενικός αριθμός του ΕΛΟΧΙΜ. Άρα ο Ιησούς είναι ο Ελοχίμ μαζί μας, αφού μέσα Του κατοίκησε όλο το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα. Αυτό διαβάζουμε και στον Ησαΐα ΜΗ/48:16 που αναφέρεται προφητικά στον μελλοντικό Μεσσία: «*Πλησιάσατε προς Εμέ, ακούσατε τούτο ...και τώρα Κύριος ο Θεός απέστειλεν ΕΜΕ και το Πνεύμα ΑΥΤΟΥ*». Πολύ απλή μαρτυρία, λέγει ότι ο Θεός "**απέστειλε ΕΜΕ** (τον Υιό Του) **και το Πνεύμα ΑΥΤΟΥ** (το δικό Του Πνεύμα)".

4. Πιστεύω από τη σύντομη αυτή μελέτη, να δόθηκε απάντηση σε ένα μεγάλο κενό που υπήρχε στη χριστιανική βιβλιογραφία, καθόσον είχε και έχει δημιουργηθεί μεγάλη σύγχυση, τόσο από τη χρήση αντί Βιβλικών όρων, όσο και από την λάθος διατύπωση ή αναγραφή των Βιβλικών όρων, αλλά και από την λάθος ερμηνεία, η οποία είναι το φυσικό επακόλουθο μιας προηγούμενης λάθος ενέργειας.

Ειδικά με την **γραμματική διατύπωση** ορισμένων όρων ή λέξεων (όπως για το "άγιον Πνεύμα" της μελέτης μας). αλλάζει η έννοιά τους. Εάν για παράδειγμα πούμε "ο Ιησούς είναι **Βασιλιάς**" (με κεφαλαίο **Β**), σημαίνει ότι ο Ιησούς είναι ο ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ Βασιλιάς. Εάν πούμε "ο Ιησούς είναι **βασιλιάς**" (με μικρό **β**), δίνουμε έμφαση στη βασιλική ιδιότητα, την οποία μπορεί να έχει και κάποιος άλλος. Πολλές τέτοιες λεπτομέρειες, σε ένα κείμενο, μπορούμε να τις ξεπεράσουμε με τη χρήση λεξικών και έτσι οι έννοιες λέξεων, όρων και ορολογιών

θα είναι απόλυτα κατανοητές στον αναγνώστη και δεν θα δημιουργείται σύγχυση ή αμφιβολία.

Μέρος Τ Ε Τ Α Ρ Τ Ο

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΩΝ 3 ΑΓΓΕΛΩΝ ΣΤΟΝ ΑΒΡΑΑΜ

1. Στο προηγούμενο κεφάλαιο αναφέρθηκαν οι 3 βασικές κατηγορίες των τριαδικών διδασκαλιών, δίνοντας ιδιαίτερη έμφαση στη 2η κατηγορία, δηλαδή σε εκείνους που διακηρύττουν πίστη σε τριαδικό Θεό, αλλά κατηγορηματικά απορρίπτουν ότι πρόκειται για 3 **ξεχωριστά** θεία πρόσωπα, **ότι πρόκειται για 3 Θεούς**. Διακηρύττουν πίστη σε τρισυπόστατο Θεό (Πατήρ, Υιός και Άγιο Πνεύμα), αλλά είναι ΕΝΑΣ Θεός, σε αντίθεση με την 3η κατηγορία που διακηρύττει ρητά 3 θεία ξεχωριστά πρόσωπα, ίσον 3 Θεοί Βέβαια και οι δύο κατηγορίες (2η και 3η) σαν βάση τους έχουν το Σύμβολο της Πίστεως, αλλά για την 2η κατηγορία δημιουργείται ένα ακόμα πρόβλημα, στο οποίο θα αναφερθούμε στη συνέχεια.

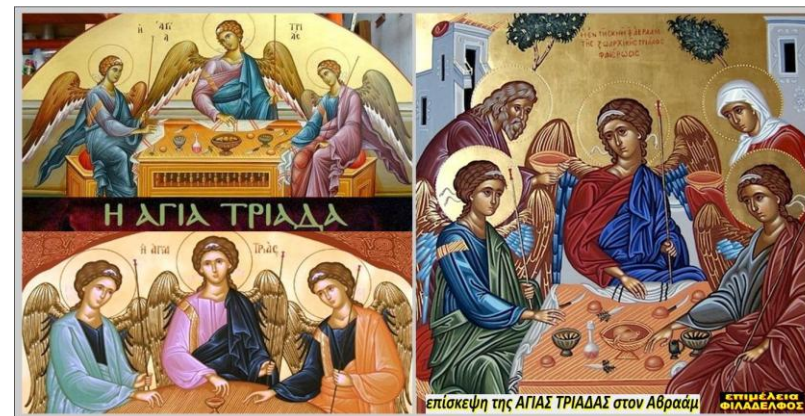
Για να στηρίξουν τις τριαδικές απόψεις τους, αναφέρονται σε διάφορες αφηγήσεις και περιγραφές της Βίβλου, στις οποίες αν και δεν υπάρχει καμιά ρητή αναφορά των όρων τριάδα, τριαδικός, τρισυπόστατος, ομοούσιος, κλπ, γι' αυτούς είναι ισχυρά επιχειρήματα ότι ο ΕΝΑΣ Θεός είναι τριαδικός. Ένα από τα χρησιμοποιούμενα επιχειρήματά τους είναι η επίσκεψη των **3 αγγέλων** στον Αβραάμ στις δρυς Μανβρή, από τους οποίους οι 2 άγγελοι έφυγαν και πήγαν να καταστρέψουν τα Σόδομα και τα Γόμορρα και ο 3ος έμεινε και συνομιλούσε με τον Αβραάμ. «...Και ιδού, **τρεις άνδρες** ιστάμενοι έμπροσθεν αυτού· και ως είδεν, έδραμεν εις προϋπάντησιν αυτών από της θύρας της σκηνής, και προσεκύνησεν έως εδάφους» (Γένεσις ΙΗ/18:1-2).

Κατά την τριαδική διδαχή οι **3 αυτοί άγγελοι** ήταν μία καθαρή φανέρωση του τριαδικού Θεού. Η άποψη αυτή είναι πλατιά διαδεδομένη μέσα στην κρατούσα **Ορθόδοξη εκκλησία**, η οποία σε πολλές απεικονίσεις παρουσιάζει τους **3** αγγέλους, οι οποίοι επισκέφτηκαν τον Αβραάμ ως την «**αγία Τριάδα**» και στις διάφορες αγιογραφίες υπάρχουν επιγραφές, όπως «**ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ**», ή «**Η ΕΝ ΤΗ ΣΚΗΝΗ ΑΒΡΑΑΜ ΤΗΣ ΖΩΡΑΧΙΚΗΣ ΤΡΙΑΔΟΣ ΦΑΝΕΡΩΣΙΣ**» (βλ. φωτό επόμενης σελίδας).

Εδώ όμως δημιουργείται ένα μεγάλο ηθικό θέμα. Εάν δεχτούμε ότι ο Θεός πράγματι είναι τριαδικός, το επιχείρημα με τους 3 αγγέ-

λους που επισκέφτηκαν τον Αβραάμ **είναι τελείως άτοπον** και δεν χρειάζεται να το επικαλούνται οι τριαδικοί πιστοί της 2ης κατηγορίας, γιατί εδώ έχουμε καθαρά, **όχι 3** φανερώσεις του ενός και μόνου αληθινού Θεού που υπάρχει, **αλλά** έχουμε καθαρά **3 ξεχωριστά θεία πρόσωπα**, όπου το κάθε θείο πρόσωπο αντιπροσωπεύεται και από έναν άγγελο από τους 3 αγγέλους οι οποίοι παρουσιάστηκαν στον Αβραάμ. Όπως αναφέρθηκε, το γεγονός αυτό, ότι είναι 3 ξεχωριστά πρόσωπα (ως 3 Θεοί), η συντριπτική πλειοψηφία των αναγεννημένων τριαδικών πιστών, που ανήκουν στη 2η κατηγορία, το απορρίπτει σαν μεγάλη βλασφημία ενώπιον του Θεού, καθόσον η βασική τους διδαχή είναι «**ένας Θεός τρισυπόστατος, αλλά όχι 3 Θεοί**», πλην όμως, όταν χρησιμοποιούν το επιχείρημα των 3 αγγέλων για να στηρίξουν ότι η Γραφή φανερώνει τριαδικό Θεό, το επιχείρημα αυτό γίνεται «**μπούμερανγκ**» και στρέφεται εναντίον τους, καθόσον η αντιπροσώπευση των 3 αγγέλων φανερώνει καθαρά 3 Θεούς, 3 ξεχωριστά θεία πρόσωπα, όπως ακριβώς διδάσκει η 3η κατηγορία, που αναφέραμε, γεγονός που φανερώνει ότι τα όρια διάκρισης μεταξύ των δύο αυτών κατηγοριών είναι δυσδιάκριτα.

Η τριαδική αποδοχή εδώ της κατεστημένης εκκλησίας είναι πολύ καθαρή, σε κάθε έναν από τους 3 αγγέλους κατοικούσε το ένα από τα 3 πρόσωπα της Αγίας Τριάδας και μάλιστα αποδίδουν ότι ο άγγελος που έμεινε να συνομιλήσει με τον Αβραάμ ήταν ο **Θεός Πατέρας**, ενώ ο **Θεός Υιός** και ο **Θεός Άγιον Πνεύμα** έφυγαν για να πάνε να καταστρέψουν τα Σόδομα και Γόμορρα.

Το ότι οι επισκέπτες στη σκηνή του Αβραάμ και αργότερα στον Λωτ **ήσαν άγγελοι** και όχι τα "πρόσωπα" της αγίας Τριάδας, φαίνεται

από την καθαρή μαρτυρία των ιδίων των αγγέλων: «*Διότι ημεῖς καταστρέφομεν τον τόπον τούτον, επειδή η κραυγή αυτῶν ἐμεγάλυνεν ἐνώπιον του Κυρίου· και ἀπέστειλεν ἡμᾶς ὁ Κύριος διὰ να καταστρέψωμεν αὐτόν*» (Γένεσις ΙΘ/19:13). Εδώ οι 2 ἄγγελοι που πήγαν στον Λωτ διευκρινίζουν ότι «*ἀπέστειλεν ἡμᾶς ὁ Κύριος*». Την επιβεβαίωση την κάνει και η Καινή Διαθήκη, αναφερόμενη στο γεγονός αυτό: «*Την φιλοξενίαν μη λησμονεῖτε· επειδή διὰ ταύτης τινές ἐφιλοξένησαν ἀγγέλους μη γνωρίζοντες*» (Εβραίους ΙΓ/13:2).

Η Βίβλος μας αποκαλύπτει ότι «*τον Θεόν οὐδεὶς εἶδε πώποτε*» (Α' Ιωάννου Δ/4:12), είναι αδύνατον ο άνθρωπος να ἔρθει πρόσωπο με πρόσωπο με τον Θεό και να ζήσει, τα πάντα γύρω από την ἁγία παρουσία του Θεού θα διαλύονταν, γιατί ο Θεός είναι «*πυρ καταναλίσκον*» (Δευτερονόμιο Δ/4:24, Θ/9:3, Ψαλμός 97:3-5, Εβραίους ΙΒ/12:29). Ο Θεός μιλάει και ενεργεί μέσω των αγγέλων, τους οποίους αποστέλλει να εκτελέσουν το θέλημά Του (Εβραίους Α/1:14).

Δυστυχώς, όλα αυτά είναι κληρονομιά από την κατεστημένη εκκλησία, η οποία μέσα στην πάροδο των αιώνων ξέφυγε από την υγιαίνουσα διδασκαλία της Ἀγίας Γραφής. Οι αναγεννημένοι πιστοὶ πολλῶν ομολογιῶν και κινήσεων στη χώρα μας, ἔχουν απορρίψει όλες τις κακοδοξίες που δέχεται η Ορθόδοξη εκκλησία και ιδιαίτερα την ειδωλολατρεία μέσα από την προσκύνηση και τη λατρεία εικόνων και λειψάνων, αλλά υιοθέτησαν ως ορθή την τριαδική διδασκαλία, καθόσον τους συνδέει η κοινή πίστη στο Σύμβολο της Πίστεως (δημιούργημα του ιερατείου του 4ου μ.Χ. αιώνα) το οποίο διδάσκει **3** ξεχωριστά θεία πρόσωπα «*ΣΥΜπροσκυνούμενα και ΣΥΝδοξαζόμενα*».

Η Ἀγία Γραφή πράγματι αναφέρεται σε Πατέρα, Υἱό και ἅγιο Πνεῦμα του Θεού, αλλά εδώ δεν ἔχουμε καμιά τριάδα, εδώ ἔχουμε τον αποκαλυπτικό Λόγο του Θεού για το "Ποιος είναι ο ΠΑΤΕΡΑΣ", "Ποιος είναι ο ΥΙΟΣ" και "Ποιος είναι το ἅγιον ΠΝΕΥΜΑ" (με μικρό "α" η λέξη ἅγιον). Ο Θεός είναι Πνεῦμα και το Πνεῦμα Του ἔχρισε τον Ιησού στον Ιορδάνη και το ἴδιο Πνεῦμα δίνει και σε μας, σύμφωνα με την υπόσχεσή του: «*Και μετὰ ταῦτα θέλω ἐκθέει το Πνεῦμα ΜΟΥ ἐπὶ πάσαν σάρκα...* » (Ιωήλ Β/2:28). Ο Θεός λέγει "το Πνεῦμα ΜΟΥ" θα ἐκχέω, **το δικό ΜΟΥ Πνεῦμα** θα σας δώσω και «*Εγὼ θα εἶμαι Θεός σας και εσεῖς θα εἰσθε λαὸς Μον*» (βλ. Β' Κορινθίους ς'/6:16).

... / / / ...

ΕΠΙΛΟΓΟΣ - ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η σύντομη αυτή μελέτη, της οποίας ο κεντρικός τίτλος της είναι "ἅγιον Πνεῦμα" ή "Ἄγιον Πνεῦμα" (παράδοξος τίτλος!), δεν ἔχει σαν βασικό στόχο να κάνει δογματική και ερμηνευτική ἀνάλυση του ὅλου θέματος, καθόσον κάτι τέτοιο δεν θα μπορούσε να περιορισθεῖ μέσα σε λίγες σελίδες, παρ' ὅλο που σε αρκετές περιπτώσεις αὐτό ἦταν αναγκαῖο να γίνει και ἔγιναν τα απαραίτητα σχόλια, ἀλλά ο βασικός στόχος ἦταν να παρουσιάσει μέσα από την πληθώρα των Λεξικῶν της Ἑλληνικῆς γλώσσας, ἀλλά και της γραμματικῆς ερμηνείας, μαρτυρίες για την πραγματική φύση του τριαδικοῦ δόγματος (μέσα από τη φύση του τριαδικοῦ "Ἀγίου Πνεύματος") και ὄχι να ἔχουμε καλυμμένη ή συγκεχυμένη εικόνα του ὅλου θέματος, ὅπως παρουσιάζεται από πληθώρα ερμηνευτῶν και μελετητῶν της Βίβλου.

Το ἀβίαστο το ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ, το οποίο βγαίνει από τις παρατηθέμενες πηγές είναι ὅτι η διδασκαλία των διαφόρων δογμάτων, ομολογιῶν και κινήσεων, η οποία στηρίζεται στο Σύμβολο της Πίστεως, ως θεμέλιος λίθος του τριαδικοῦ δόγματος, δεν διδάσκει ἕναν Θεό με 3 υποστάσεις, ἀλλά ὅτι δεν είναι 3 Θεοί, διδάσκει με σαφή τρόπο 3 ξεχωριστά θεία πρόσωπα, τα οποία είναι ο "ΘΕΟΣ Πατέρας", ο "ΘΕΟΣ Υἱός" και ο "ΘΕΟΣ Ἄγιον Πνεῦμα" (με κεφαλαῖο "Α" η λέξη Ἄγιον) και τα οποία είναι «συμπροσκυνούμενα και συνδοξαζόμενα».

Η Ἀγία Γραφή διακηρύττει ὅτι «*ἡ πρώτη ΠΑΣΩΝ των ἐντολῶν εἶναι· Ἀκούε Ἰσραὴλ, Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν εἶναι Εἷς* (ἕνας) *Κύριος*» (Μαρκος ΙΒ/12:29, Δευτερονόμιο ς'/6:4) Ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός που υπάρχει «*ἐφανερώθη ἐν σαρκί*» (Α' Τιμόθεου Γ/3:16), **φανερώθηκε μέσα** στον ἄνθρωπο Χριστό Ιησού, διότι σε Αὐτόν «*κατοικεῖ ΠΑΝ το πλῆρωμα της θεότητος του Πατέρα σωματικά*» (Κολοσσαεῖς Α/1:19, Β/2:9). Δεν ἐνσαρκώθηκε ο «Θεός Υἱός» (τέτοιος ὅρος δεν υπάρχει μέσα στη Γραφή), ἀλλά ο «ΛΟΓΟΣ του Θεού»: «*Ὁ Λόγος σαρξ ἐγένετο και ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν*» (Ιωάννης Α:14 /αρχαῖο κείμενο), ο Λόγος του Θεού, αφού ἔγινε «ἄνθρωπος», ἔστησε τη σκηνή Του μέσα μας ως "Πνεῦμα ζωοποιούν".

Ο ΠΑΤΕΡΑΣ Θεός, ο οποίος είναι ΠΝΕΥΜΑ, κατοίκησε, χωρίς μέτρο (ἐν πληρότητι - Ιωάννης Γ/3:34), μέσα στον ΥΙΟ Του, τον ἄνθρωπο Χριστό Ιησού, γι' αὐτό ο Ιησούς ἔχει την τέλεια **ανθρώπινη φύση** (Υἱός του ΑΝΘΡΩΠΟΥ) και την τέλεια **θεία φύση** του Πατέρα (Υἱός του ΘΕΟΥ): «*Ὁ Πατήρ ΕΝ (=μέσα) τῷ Υἱῷ*» (Ιωάννης ΙΔ/14:13),

«Εγώ και ο Πατήρ ΕΝ είμεθα» (Ιωάννης Ι΄/10:30), «Όστις είδεν Εμέ, τον Πατέρα είδε» (Ιωάννης ΙΔ/14:9), «Ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, ούτος εκτελεί πάντα τα έργα» (Ιωάννης ΙΔ/14:10, ΙΕ/15:5).

Ο Ιησούς **είναι** η ΟΡΑΤΗ «εικὼν του Θεοῦ του ΑΟΡΑΤΟΥ» (Κολοσσαείς Α/1:15), είναι ο «**χαρακτήρ της** (όχι "των") **υποστάσεως του Θεού**» (Εβραίους Α/1:3), **είναι** ο ΜΟΝΟΣ "**μεσίτης**" και "**αρχιερέας**" μας προς τον Πατέρα Θεό, γιατί μετείχε και των 2 φύσεων (Α' Τιμόθεου Β/2:5), **είναι** «ο Κύριός μας και ο Θεός μας» (με το οριστικό άρθρο) όπως διακήρυξε ο μονοθεϊστής Εβραίος Θωμάς όταν Τον είδε αναστημένο (Ιωάννης Κ/20:28), **είναι** «...ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ Θεός και η ζωή η αιώνιος» (Α' Ιωάννου Ε/5:20).

ΠΡΟΤΡΟΠΕΣ

1. Κλείνοντας τη μελέτη αυτή, κάνω μία όμορφη και ευλογημένη προτροπή και στις δύο κατηγορίες των πιστών, σε τριαδικούς και μονοθεϊστές, **να συζητούν τις αλήθειες του Λόγου του Θεού, για όλα τα θέματα, χρησιμοποιώντας ΜΟΝΟ Βιβλικούς όρους** και πιστεύω ότι θα διαπιστώσουν ότι υπάρχει μεταξύ τους, αν όχι πλήρη ταύτιση (γιατί είναι θέμα αποκάλυψης, επίγνωσης, χρόνος στην πίστη, κλπ), ότι υπάρχει σύγκλιση σχεδόν στα πλείστα θέματα της Αγίας Γραφής, μικρά ή μεγάλα, γιατί έχει αποδειχθεί ότι τα μεγάλα προβλήματα μέσα στη μακραίωνη ιστορία της εκκλησίας έχουν δημιουργηθεί από τη χρήση αντί Βιβλικών όρων, οι οποίοι στην πλειοψηφία τους δημιουργούν ασάφεια και σύγχυση, αφού υπάρχει αδυναμία στην ερμηνεία τους.

2. Θα ήθελα να κάνω και μία ιδιαίτερη προτροπή σε όλους τους αναγεννημένους τριαδικούς πιστούς, οι οποίοι ανήκουν στη 2η κατηγορία (**που διακηρύττει τρισυπόστατο Θεό, αλλά όχι 3 Θεούς**) και οι οποίοι έχουν μία ευλογημένη πνευματική πορεία, γιατί ο Κύριος Ιησούς τους ευλογεί, βλέποντας ότι η καρδιά τους έχει αγάπη και ζήλο για τον Λόγο Του, την πιστότητά τους και την υπευθυνότητά τους μέσα στον αγρό Του και τον πόνο που έχουν για τις ψυχές που χάνονται.

Επειδή τα επιχειρήματά τους και οι θέσεις τους **ταυτίζονται** σε πολλές περιπτώσεις με τους τριαδικούς πιστούς οι οποίοι ακολουθούν την 3η κατηγορία (**που διακηρύττει τρισυπόστατο Θεό με 3 ξεχωριστά θεία πρόσωπα**) και αυτό δημιουργεί σύγχυση στη διδασκαλία τους, είναι φρόνιμο και συνετό, χωρίς προκαταλήψεις να επανεξετά-

σουν το όλο θέμα και να λάβουν καθαρή θέση, αποχωριζόμενοι από τις διδασκαλίες οι οποίες κληρονομήθηκαν από την κατεστημένη εκκλησία και μέσα στις διδασκαλίες αυτές δεν είναι μόνο όσα αναφέραμε για το Σύμβολο της Πίστεως ή την τριαδική διδαχή των 3 αγγέλων που επισκέφτηκαν τον Αβραάμ, αλλά και πολλές άλλες διδαχές, οι οποίες παρουσιάζονται με λεπτομέρειες και με αξιοπιστία στο βιβλίο των εκδόσεών μας με τίτλο «**ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ**» (σελ.584 - κωδικός 37), μέσα στο οποίο αναφέρονται πλείστες ιστορικές και αρχαιολογικές μαρτυρίες για όλα τα θέματα που θίγουμε στη μελέτη μας αυτή.

Μέσα στο βιβλίο αυτό έχει συμπεριληφθεί και ολόκληρο το "**Σύμβολο της Πίστεως του Αθανασίου**", το οποίο αποτελείται από 42 άρθρα και συντάκτης του θεωρείται ο **Μέγας Αθανάσιος**, ο οποίος ως διάκονος, ήταν από τους πρωτεργάτες της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου (Νίκαια 325 μ.Χ). Με βάση το Σύμβολο του Αθανασίου (*ένα κείμενο γεμάτο αντιφάσεις και συγκεχυμένα νοήματα*) συντάχθηκε το ισχύον "**Σύμβολο της Πίστεως**", το οποίο αποτελείται μόνο από 12 άρθρα. Τα πρώτα 7 άρθρα συντάχθηκαν από την Α' Σύνοδο της Νίκαιας και τα υπόλοιπα 5 άρθρα προστέθηκαν από την Β' Οικουμενική Σύνοδο της Νέας Ρώμης (μετέπειτα Κωνσταντινούπολης 381 μ.Χ).

Πιστεύω ότι πολλοί καλοπροαίρετοι τριαδικοί πιστοί **αγνοούν παντελώς** την ύπαρξη του "Συμβόλου του Αθανασίου" και το πόσο καταλυτικό ρόλο διαδραμάτισε στη σύνταξη του τελικού "Συμβόλου της Πίστεως", όπως επίσης αγνοούν και το γεγονός ότι της Συνόδου της Νίκαιας προήδρευε ο Ρωμαίος αυτοκράτορας (Μέγας) Κωνσταντίνος με τον ειδωλολατρικό τίτλο του "**Pontifex Maximus**", δηλαδή του "Μεγάλου Αρχιερέα". Αυτό, το αναφέρουν όλες οι πηγές της εποχής εκείνης, αλλά και σύγχρονοι ιστορικοί, όπως ο Κ.Παπαρηγόπουλος.

Το απλό ερώτημα, με το οποίο θα κλείσουμε τη μελέτη μας είναι: "**Τι σχέση έχει φως της Βίβλου με το σκοτάδι των ιερατείου της εποχής εκείνης;**" Η εντολή του Λόγου του Θεού είναι «**ΕΞΕΛΘΕΤΕ εκ μέσου αυτών και ΑΠΟΧΩΡΙΣΘΗΤΙ**» (Β' Κορινθίους 5'16:17).

Στις επόμενες **4 σελίδες** θα παρουσιάσουμε το "**Βιβλικό Σύμβολο της Πίστεως**" με τον τίτλο "**Τούτο πιστεύομεν, τούτο κηρύττομεν**".

Πρόκειται για ένα κείμενο πιστό στις Βιβλικές διακηρύξεις, το οποίο περιλαμβάνει **12** θεματικές ενότητες!

Βιβλικό Σύμβολο της Πίστεως

«ΤΟΥΤΟ ΠΙΣΤΕΥΟΜΕΝ, ΤΟΥΤΟ ΚΗΡΥΤΤΟΜΕΝ»

Ομολογία πίστης κατά την Βίβλο

01. ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ - ΒΙΒΛΟΣ

Πιστεύουμε ως βασικό θεμέλιο της πίστης μας την αποδοχή της θεοπνευστίας της Βίβλου: «Όλη η γραφή είναι **ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΟΣ** και ωφέλιμος προς διδασκαλίαν, προς έλεγχον, προς επανόρθωσιν, προς εκπαίδευσιν την μετά της δικαιοσύνης...» (Β' Τιμόθεου Γ:16, Β' Πέτρου Α:2). Ως θεόπνευστο κείμενο θεωρείται το πρωτότυπο **Εβραϊκό κείμενο** της Παλαιάς Διαθήκης και το πρωτότυπο (αρχαίο) **Ελληνικό κείμενο** της Καινής Διαθήκης. Όλες οι μεταφράσεις ΔΕΝ είναι θεόπνευστες, είναι χρήσιμες σαν βοηθήματα και κάθε προσθήκη κειμένου με την πάροδο των αιώνων, δεν είναι αποδεκτή.

02. Ο ΘΕΟΣ και ΟΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΟΥ

Πιστεύουμε σε έναν Θεό, τον Πατέρα, που είναι **ΠΟΙΗΤΗΣ** και **ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ** (Γένεσις Α:1, Ησαΐας Μ:28), **ΠΝΕΥΜΑ** (Γένεσις Α:1-2, Ιωάννης Δ:24, Πράξεις ΙΖ:24-28), **ΑΠΕΙΡΟΣ** (Α' Βασιλέων Η:27, Ιωβ ΛΖ:23-24), **ΑΟΡΑΤΟΣ** (Κολοσσαείς Α:15, Α' Τιμόθεου Α:17), **ΑΙΩΝΙΟΣ** (Δευτερονόμιο ΛΓ:27, Α' Τιμόθεου Α:17, Ησαΐας Μ:28), **ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΟΣ** (Ιωβ ΛΖ:23, Λουκάς Α:37, Α' Τιμόθεου ζ':15), **ΑΓΑΠΗ** (Έξοδος ΛΔ:6-7, Ιωάννης Γ:16, Εφεσίους Β:4), **ΑΓΙΟΣ**, κλπ.

03. Η ΜΟΝΑΔΙΚΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Πιστεύουμε ότι ο Θεός είναι ΕΝΑΣ και αυτή είναι η πρώτη **ΟΛΩΝ των εντολών** της Βίβλου, όπως το διαβεβαίωσε και ο ίδιος ο Ιησούς, λέγοντας ότι «...**πρώτη έστιν πασών των εντολών ΑΚΟΥΕ ΙΣΡΑΗΛ, ΚΥΡΙΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ, ΚΥΡΙΟΣ ΕΙΣ** (=ένας) **ΕΣΤΙΝ**...» (Μάρκος ΙΒ:29-30/αρχαίο κείμενο, Δευτερονόμιο ζ':4). Το ότι Ο ΘΕΟΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑΣ και τα δαιμόνια το «**πιστεύουνσι και φρίτουνσι**» (Ιάκωβος Β:19). Ο Θεός μισεί την αμαρτία και **βδελύσσεται την ειδωλολατρία**, είναι Θεός **ΖΗΛΟΤΥΠΟΣ** (Έξοδος Κ:5, κλπ) και απαιτεί αποκλειστικότητα στη λατρεία.

04. Ο ΙΗΣΟΥΣ είναι Ο ΥΙΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ

Πιστεύουμε ότι ο ΕΝΑΣ και ΜΟΝΟΣ Θεός που υπάρχει «**εφανερώθη εν σαρκί**» (Α' Τιμόθεου Γ:16), **φανερώθηκε μέσα** στον «άνθρωπο Χριστό Ιησού», διότι σε Αυτόν «**κατοικεί ΠΑΝ το πλήρωμα της θεότητας του Πατέρα σωματικά**» (Κολοσσαείς Α:19, Β:9), Ο Πατέρας Θεός «**γέν-**

νησε τον Υιό Του από την κεχαριτωμένη και ευλογημένη μεταξύ των γυναικών, την παρθένο Μαριάμ, η οποία «**ευρέθη εν γαστρί έχουσα ΕΚ Πνεύματος αγίου**» (Ματθαίος Α:18, Εβραίους Α:5, Λουκάς Β:11) και τον ονόμασε: (α) «**ΙΗΣΟΥΣ**», σύνθετη λέξη (ΓΙΑΧΒΕ+ΟΣΗΑ) που σημαίνει ο «**ΓΙΑΧΒΕ ΕΙΝΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ**» (Λουκάς Α:31), (β) «**ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ**», που σημαίνει ο «**ΗΛ ΜΕΘ' ΗΜΩΝ**» (Ματθ.Α:23). Ο Υιός το όνομά Του (ΙΗΣΟΥΣ=ΓΙΑΧΒΕ ΟΣΗΑ) **το κληρονόμησε** από τον Πατέρα (Εβραίους Α:4, Ιωάννης ΙΖ:11/αρχ.κείμενο). Δεν ενσαρκώθηκε ο «Θεός Υιός» (τέτοιος όρος δεν υπάρχει μέσα στη Γραφή), αλλά ο «ΛΟΓΟΣ του Θεού»: «**Ο Λόγος σαρξ εγένετο και εσκήνωσεν εν ημίν**» (Ιωάννης Α:14 /αρχαίο κείμενο), ο Λόγος, αφού έγινε «άνθρωπος», έστησε τη σκηνή Του μέσα μας ως "Πνεύμα ζωοποιούν".

05. Ο ΙΗΣΟΥΣ είναι Η ΦΑΝΕΡΩΣΗ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ

Πιστεύουμε ότι ο **ΠΑΤΕΡΑΣ** Θεός, ο οποίος είναι **ΠΝΕΥΜΑ**, κατοίκησε, χωρίς μέτρο (εν πληρότητι - Ιωάννης Γ:34), μέσα στον **ΥΙΟ** Του, τον άνθρωπο Χριστό Ιησού, γι' αυτό ο Ιησούς (αναμάρτητος ών, γεννηθείς εκ παρθένου) είχε την τέλεια **ανθρώπινη φύση** («Υιός του ΑΝΘΡΩΠΟΥ») και την τέλεια **θεία φύση** του Πατέρα («Υιός του ΘΕΟΥ»): «**Ο Πατήρ ΕΝ** (=μέσα) **τω Υιώ**» (Ιωάννης ΙΔ:13), «**Εγώ και ο Πατήρ ΕΝ είμεθα**» (Ιωάννης Ι':30), «**Όστις είδεν Εμέ, τον Πατέρα είδε**», «**Ο Πατήρ ο μένων εν Εμοί, ούτος εκτελεί πάντα τα έργα**» (Ιωάννης ΙΔ:9-10, ΙΕ:5).

Ο Ιησούς **είναι** η ΟΡΑΤΗ «**εικόν του Θεού του ΑΟΡΑΤΟΥ**» (Κολοσσαείς Α:15), είναι ο «**χαρακτήρ της** (όχι "των") **υποστάσεως του Θεού**» (Εβραίους Α:3), **είναι** ο ΜΟΝΟΣ "**μεσίτης**" και "**αρχιερέας**" μας προς τον Πατέρα Θεό, γιατί μετείχε και των 2 φύσεων (Α' Τιμόθεου Β:5), **είναι** «**ο Κύριός μας και ο Θεός μας**» (με το οριστικό άρθρο) όπως διακήρυξε ο Θωμάς όταν Τον είδε αναστημένο (Ιωάννης Κ:28), **είναι** «**...ο ΑΛΗΘΙΝΟΣ Θεός και η ζωή η αιώνιος**» (Α' Ιωάννου Ε:20), **είναι** το μέγα «**Εγώ ΕΙΜΙ**... ».

06. ΑΠΟΡΡΙΨΗ αντιΒΙΒΛΙΚΩΝ ΟΡΩΝ

Πιστεύουμε σε Πατέρα, Υιό και άγιο Πνεύμα, αλλά δεν πιστεύουμε σε τριάδα. Άλλο είναι «**Πατήρ - Υιός - άγιο Πνεύμα**» και άλλο είναι «**τριάδα**», είναι δύο διαφορετικά πράγματα και αυτή είναι η αποκάλυψη που έχουμε από τον Θεό και Πατέρα μας. Έχουμε επίγνωση για το «**ΠΟΙΟΣ είναι ο Πατέρας**», «**ΠΟΙΟΣ είναι ο Υιός**» και «**ΠΟΙΟΣ είναι το άγιο Πνεύμα**». Γι' αυτό ορολογίες που δεν αναφέρονται μέσα στην

Αγία Γραφή και **που** τις κληρονομήσαμε από την κατεστημένη εκκλησία δεν είναι αποδεκτές και απορρίπτονται, όπως τριάδα, τρισυπόστατος, ομοούσιος, Θεός Υιός, παναγία, αιειπάρθενος, βασίλισσα των ουρανών, κλπ.

07. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΙΗΣΟΥ

Πιστεύουμε και εκτελούμε το **βάπτισμα στο νερό** στο όνομα του Κυρίου **Ιησού**, γιατί αυτό είναι το όνομα **και** του Πατέρα **και** του Υιού **και** του αγίου Πνεύματος **ΚΑΙ** αυτό **εφαρμόζαν** οι απόστολοι. Πολύ καθαρά γνωρίζουμε, σύμφωνα με το **ζ' / 6^ο** κεφάλαιο της επιστολής προς Ρωμαίους, ότι **βαπτίζομαστε στο όνομα εκείνου που μας έσωσε**, γι' αυτό με το βάπτισμα στο νερό **συνσταυρωνόμαστε** με τον Χριστό, **συναποθνήσκουμε** με τον Χριστό, **συνταφόμαστε** με τον Χριστό, **συναναστυνόμαστε** με τον Χριστό και **συμβασιλεύουμε** με τον Χριστό. **Αλλωστε δεν πέθανε**, ούτε ο Πατέρας, ούτε το άγιο Πνεύμα Του για να βαπτισθούμε σ' αυτούς (εάν είχαν διαφορετικό όνομα). Η αποστολική εκκλησία βάπτιζε μόνο στο όνομα του Κυρίου ΙΗΣΟΥ (βλ. Πράξεις **Β:38, Η:16, Ι':48, ΙΘ:5, ΚΒ:16**, κλπ), εφαρμόζοντας "κατά πνεύμα" και όχι "κατά γράμμα" την εντολή του Ιησού στο Ματθαίος ΚΗ:19-20.

08. ΔΕΙΠΝΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Πιστεύουμε ότι στην οικονομία της χάρης που βρισκόμαστε ο «**Δείπνος του Κυρίου**» («**Θεία Κοινωνία**») είναι το «**Πάσχα του πιστού**», είναι η ανάμνηση της θυσίας του Ιησού που πρέπει να τελείται από τους πιστούς, λαμβάνοντας τον ΑΡΤΟ και τον ΟΙΝΟ και αυτό γίνεται «**οσάκις.....**» (Α' Κορινθίους Ι'/10:20).

Ο «**άρτος**» αντιπροσωπεύει το **ΣΩΜΑ** του Ιησού, που «**κόπηκε**» για να λυτρωθούμε εμείς, γι' αυτό ο χρησιμοποιούμενος άρτος πρέπει να είναι **ΑΖΥΜΟΣ**, από **αλεύρι, νερό, λάδι** και **αλάτι**, τα οποία συμβολίζουν τον Ιησού Χριστό και όχι από **ΖΥΜΗ** που συμβολίζει την αμαρτία (Λουκάς ΙΒ:1, Ματθαίος Ιζ':5-12, Γαλάτες Ε:9, κλπ). Εάν χρησιμοποιούμε "ένζυμο άρτο", διακηρύττουμε, ακούσια ή εκούσια, ότι πέθανε για μας, όχι ο "αζυμος (αναμάρτητος) Ιησούς" αλλά πέθανε ο «**ένζυμος (αμαρτωλός) Ιησούς**» και έτσι χαλάει ο **τύπος** της διδαχής, που είχε διατάξει ο Θεός στον Μωυσή (Λευιτικό ΚΓ:6-8, Έξοδος ΙΒ:15-20).

Το «**ποτήριον**» (ο οίνος) αντιπροσωπεύει το **ΑΙΜΑ** του Ιησού που χύθηκε για την κάλυψη των δικών μας αμαρτιών και ο χρησιμοποιούμενος οίνος πρέπει να είναι κόκκινος.

09. ΒΑΠΤΙΣΜΑ και ΧΑΡΙΣΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Πιστεύουμε ότι το βάπτισμα του αγίου Πνεύματος δίνει δύναμη στον πιστό και είναι **ένα ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ γεγονός**, το οποίο ακολουθεί μετά την αναγέννηση. Συμβαίνει και σήμερα όπως συνέβη την ημέρα της Πεντηκοστής, σε όσους το ζητήσουν (Πράξεις Β:1-4, 38-39). Το αρχικό σημείο του βαπτίσματος του αγίου Πνεύματος είναι η ομιλία σε ξένες γλώσσες. Όλα τα **χαρίσματα** του Πνεύματος εξακολουθούν να ενεργούν στην εκκλησία και σήμερα (Α' Κορινθίους ΙΒ & ΙΔ, Εφεσίους Δ:11-15).

10. ΘΕΡΑΠΕΙΑ από τον ΙΗΣΟΥ

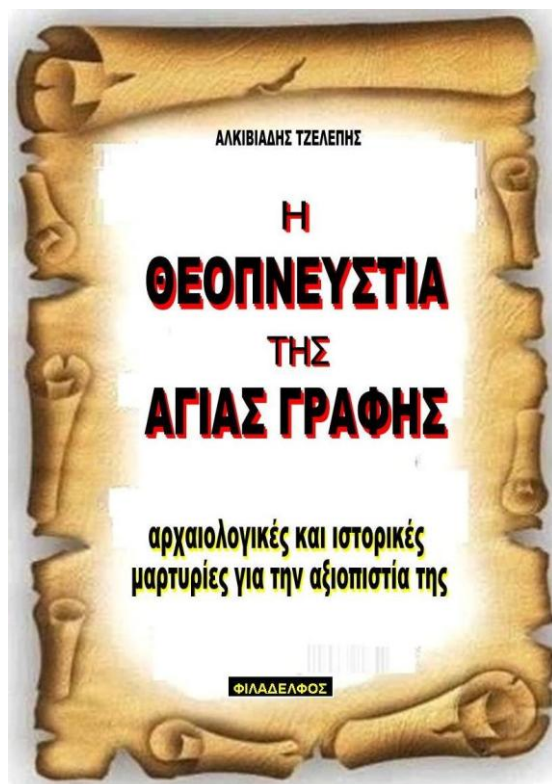
Πιστεύουμε ότι η θεραπεία των ασθενειών είναι μέσα στο θέλημα του Θεού και ότι οι ασθένειες δεν προέρχονται από τον Θεό, αλλά από τον Διάβολο. Όταν ο Ιησούς πέθανε πάνω στο σταυρό, πήρε και τις ΑΜΑΡΤΙΕΣ μας και τις ΑΡΡΩΣΤΙΕΣ μας (Α' Πέτρου Β:24, κλπ), θεραπεύει και ΣΗΜΕΡΑ, γιατί είναι ο ίδιος, δεν άλλαξε (Εβραίους ΙΓ:8).

11. ΑΡΠΑΓΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ και Β' ΕΛΕΥΣΗ ΙΗΣΟΥ

Πιστεύουμε ότι η Ο Ιησούς Χριστός θα έρθει για να παραλάβει τη νύμφη εκκλησία Του, να παραλάβει όλους όσους Τον έχουν δεχτεί ως σωτήρα τους. Οι ζωντανοί αναγεννημένοι πιστοί θα αρπαχτούν και όσοι πιστοί έχουν πεθάνει ("κοιμηθεί"), θα αναστηθούν (Α' Θεσσαλονικείς Δ:13-18, Α' Κορινθίους ΙΕ:51-56). Αυτή είναι η λεγόμενη **αρπαγή**, η οποία θα συμβεί πριν τη επταετή βασιλεία του Αντίχριστου. Μετά την επταετή βασιλεία, ο Ιησούς θα έρθει για να βασιλέψει στη γη για **χίλια χρόνια**. Έπειτα από αυτά, θα γίνει η **τελική κρίση**.

12. ΕΝΑΣ ΘΡΟΝΟΣ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Πιστεύουμε ότι στον ουρανό δεν θα βλέπουμε **3** πρόσωπα, αλλά **2**, γιατί στον ουρανό υπάρχει μόνο **ΕΝΑΣ ΘΡΟΝΟΣ** ο οποίος ονομάζεται «**ο θρόνος του ΘΕΟΥ και του ΑΡΝΙΟΥ**» (Αποκάλυψη ΚΒ:3). ΕΝΑΣ θρόνος για ΔΥΟ πρόσωπα (όχι όμως 2 Θεούς). Είναι ο «**ένας**» θρόνος που ανήκει και στον ΘΕΟ (θεία φύση) και στο ΑΡΝΙΟ, τον Ιησού Χριστό (ανθρώπινη φύση). Έχουμε ταύτιση της θείας φύσης του ΠΑΤΕΡΑ με την ανθρώπινη φύση του ΥΙΟΥ. Όταν τα πάντα υποταχθούν στα πόδια του αναστημένου Ιησού, γιατί σ' Αυτόν «**δόθηκε πάσα η εξουσία στον ουρανό και στη γη**», **τότε** και ο ΥΙΟΣ (ως άνθρωπος), ο δοξασμένος έσχατος Αδάμ, θα υποταχθεί στον ΠΑΤΕΡΑ «**...δια να είναι ο Θεός τα πάντα εν πάσιν**» (Α' Κορινθίους ΙΕ:28).

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 29 - 6

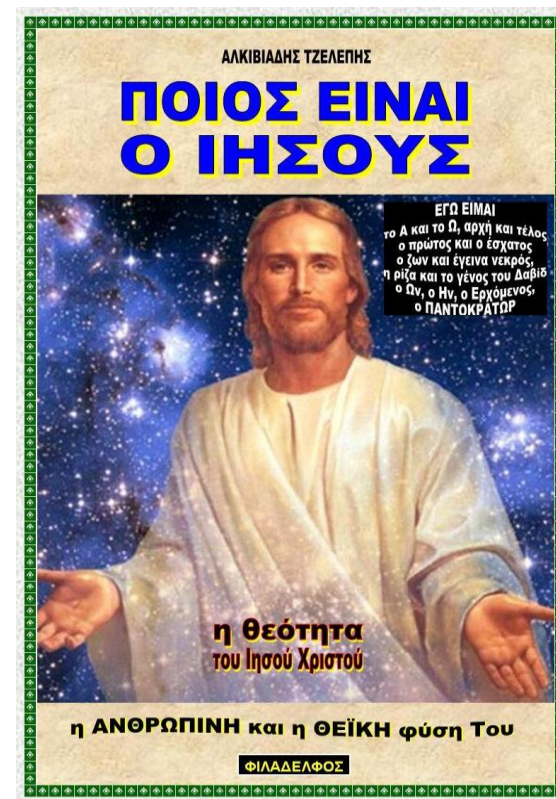
Α' έκδοση: 03/2018 ❖ Β' έκδοση: 11/2019

Αρχική έκδοση: 05/1992 ❖ Σελίδες 84

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ μεταφράστηκε στην Ελληνική γλώσσα από τους Εβδομήκοντα (Ο') και χρησιμοποιείτο επίσημα και από τους Ιουδαίους. Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ γράφτηκε απευθείας στην Ελληνική γλώσσα, μία μεγάλη ευλογία του Θεού για τους Έλληνες. Ολόκληρη η ΑΓΙΑ ΓΡΑΦΗ (Παλαιά και Καινή Διαθήκη) βρίσκεται σε μόνιμη βάση το 1^ο βιβλίο σε παγκόσμια κυκλοφορία, παρ' όλο που δέχεται συχνά πολλές και σκληρές κριτικές εναντίον της.

Μερικά από τα περιεχόμενα του βιβλίου:

Κριτική των κειμένων της Αγίας Γραφής - Υλικό και τρόπος γραφής των κειμένων - Κώδικες και Χειρόγραφα της Βίβλου - Λάθη αντιγραφών και αιτίες - Εβραϊκά κείμενα - Μεταφράσεις της Αγίας Γραφής - Μεταφραστικά λάθη του κειμένου του Νεόφυτου Βάμβα - Αρχαιολογικές και ιστορικές μαρτυρίες.

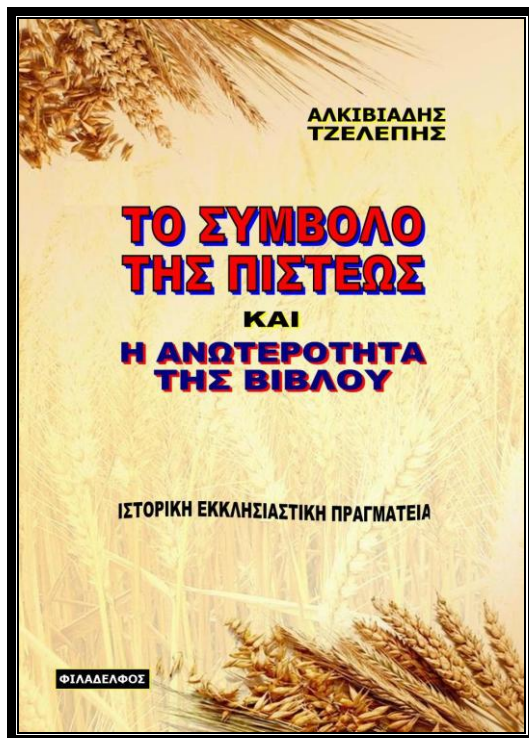
ISBN: 978 - 960 - 6783 - 28 - 9

Α' έκδοση: 06/1992 ❖ Β' έκδοση: 01/1995

Γ' έκδοση: 03/2018 ❖ Σελ. 84

❖ Πρόκειται για ένα καθαρά ερμηνευτικό βιβλίο, το οποίο δεν «διαβάζεται» απλά, αλλά προσφέρεται για «μελέτη» και «διδασκαλία», καθώς αποτελεί μια συστηματική παρουσίαση των δογματικών αληθειών της Αγίας Γραφής, που αναφέρονται στη φύση του Πατέρα και του Υιού και στην κοινωνία του αγίου Πνεύματος.

❖ Αναλύονται και εξηγούνται με κατανοητό τρόπο η ανθρώπινη και η θεϊκή φύση του Κυρίου Ιησού Χριστού, η σχέση Του με τον Πατέρα, η φανέρωσή Του στον άνθρωπο, η θέση Του στον ουρανό και πολλά άλλα που απασχολούν κάθε αναγνώστη της Βίβλου.

ISBN: 978 - 960 - 6783 - 43 - 2

Α' έκδοση: 01/2017 - Β' έκδοση: 03/2023 Σελίδες 584

❖ Πρόκειται για ένα βιβλίο που αποτελεί σημαντικό σταθμό στην **ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ**, καθόσον γίνεται μια αντικειμενική ιστορική καταγραφή των γεγονότων και των συνθηκών που συνετέλεσαν στην καθιέρωση του «**Συμβόλου της Πίστεως**». Περιγράφεται με λεπτομέρειες όλο το παρασκήνιο που προηγήθηκε της Συνόδου της Νίκαιας (325 μ.Χ), πριν υπογραφεί το Σύμβολο της Πίστεως, καθώς και τις πιέσεις που άσκησε ο Ρωμαίος αυτοκράτορας Κωνσταντίνος, που προήδρευε της Συνόδου με τον τίτλο του **Pontifex Maximus**, δηλαδή του Μεγάλου Αρχιερέα.

❖ Παράλληλα γίνεται και μια πανοραμική παρουσίαση των αρχαίων ειδωλολατρικών δοξασιών, που με την πάροδο των αιώνων υιοθετήθηκαν από το χριστιανισμό και πως έγινε αυτό, για να είναι τεκμηριωμένη από κάθε άποψη η παρουσίαση του όλου θέματος. Ο δόκιμος όρος που θα μπορούσε να αποδοθεί στο παρόν βιβλίο είναι ότι αποτελεί μια «**ιστορική εκκλησιαστική πραγματεία**», που με τεκμηριωμένα στοιχεία δείχνει την ανωτερότητα της **θεόπνευστης Βίβλου** απέναντι σ' ένα **ανθρώπινο** θρησκευτικό σύγγραμμα, όπως είναι το «Σύμβολο της Πίστεως».

ISBN: 978 - 618 - 80075 - 0 - 5

Α' έκδοση: 06/2012 - Β' έκδοση: 03/2021 - Σελίδες 160

«**ΔΟΓΜΑΤΑ και ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ**»: Πρόκειται για ένα βιβλίο, που παρουσιάζει με συνοπτικό τρόπο τις διάφορες Χριστιανικές ομολογίες, ομάδες και κινήσεις που υπάρχουν στην Ελλάδα και **πρωτοτυπεί** στο γεγονός ότι έχει γραφτεί από «**αναγεννημένο ΠΙΣΤΟ**» και αφορά «**αναγεννημένες ΚΙΝΗΣΕΙΣ**», με βασικό στόχο να υπάρχει μια αντικειμενική ενημέρωση, καθόσον στα λεγόμενα «**αντιαιρετικά εγχειρίδια**» της επίσημης κατεστημένης Εκκλησίας υπάρχουν πολλές ανακρίβειες για τους «ετερόδοξους», όπως αποκαλούν τους μη ανήκοντες στην Ελλαδική Εκκλησία.

Βιβλιοθήκη "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"

Συγγραφέας: Αλκιβιάδης Τζελέπης

01. ΑΛΗΘΙΝΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ (συγκλονιστικές μαρτυρίες)
02. ΤΙ ΔΙΔΑΣΚΕΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΘΕΟΥ (31 Βιβλικά θέματα - 5η έκδοση 2022)
03. ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ εσχατολογικό (7η έκδοση 2021)
04. ΟΙ 3 ΚΑΘΟΛΙΚΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ (συνοπτική ανάλυση)
05. ΤΟ ΞΕΣΚΕΠΑΣΜΑ ΤΩΝ ΣΚΟΤΕΙΝΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ (Αντίχριστος και Μασονία)
06. Η ΑΠΟΣΤΑΤΗΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ (χάνεται ή όχι η σωτηρία του πιστού;)
07. Η ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΦΗΤΕΙΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ (Γένεση Α:26-27)
08. Ο ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΤΑ ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΑΔΕΛΦΙΑ ΤΟΥ (Βιβλική μελέτη)
09. ΚΑΘΑΡΑ ΚΑΙ ΑΚΑΘΑΡΤΑ ΖΩΑ (ΒΙΒΛΟΣ και ΥΓΙΕΙΝΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ)
10. ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ ΣΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΗΣΟΥ
11. ΠΩΣ ΓΝΩΡΙΣΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΤΟΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ (ομολογία Αλκιβιάδη Τζελέπη)
12. ΤΟ ΒΑΠΤΙΣΜΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ (Βιβλική μελέτη)
13. Ο ΙΣΧΥΡΟΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΗΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΣΧΑΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ
14. ΠΟΛΕΜΟΣ ΚΑΙ ΝΙΚΗ (προφητικά μηνύματα)
15. ΣΥΓΧΡΟΝΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑ ΜΗΝΥΜΑΤΑ (σχολιάζοντας την επικαιρότητα)
16. ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ (με σκίτσα)
17. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΔΑΙΜΟΝΙΚΑ ΠΝΕΥΜΑΤΑ (Ξεσκεπάζοντας τον Εχθρό)
18. ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΑΠΟ ΣΧΙЗОΦΡΕΝΕΙΑ (το 3ο μέρος του βιβλίου 17)
19. ΤΟ ΣΚΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΠΕΤΑΣΜΑΤΟΣ και Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΙΕΡΟΣΥΝΗΣ
20. Η ΘΕΟΠΝΕΥΣΤΙΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΓΡΑΦΗΣ (ιστορικές - αρχαιολογικές αποδείξεις)
21. Η ΑΙΡΕΣΗ ΤΩΝ ΝΑΖΩΡΑΙΩΝ (η εκκλησία των Εσχάτων Καιρών)
22. Η ΚΥΡΙΑΚΗ ΗΜΕΡΑ - Η ημέρα του Κυρίου (έκδοση βελτιωμένη)
23. ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΙΗΣΟΥΣ - Η Θεότητά του Ιησού Χριστού
24. ΔΙΑΘΗΚΗ ΣΦΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΑΙΜΑ (ο Θεός της Διαθήκης)
25. «ΨΆλτε ΑΣΜΑ ΝΕΟΝ» (υμνολόγιο - 240 ύμνοι)
26. «ΜΕΛΩΔΙΕΣ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΝ» (υμνολόγιο - 1390 ύμνοι - έκδοση 2023)
27. Η ΟΡΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (προφητικό)
28. ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΣΤΗ ΓΗ, ΔΟΞΑ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ (προφητικό)
29. ΟΤΑΝ Η ΓΗ ΚΟΙΛΟΠΟΝΕΙ (εσχατολογική - προφητική μελέτη)
30. ΦΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΒΙΒΛΟ (μικρό εγχειρίδιο θεολογίας - 16 θέματα)
31. ΥΜΝΟΙ ΓΕΝΝΗΣΗΣ ΙΗΣΟΥ - Τραγούδια και Ύμνοι (υμνολόγιο - 100 ύμνοι)
32. ΦΩΣ ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ (αληθινές ιστορίες)
33. ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ (δημοσιεύσεις στο facebook)
34. ΔΟΓΜΑΤΑ ΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ (δογματικές διαφορές και ενότητα)
35. ΣΥΝΟΠΤΙΚΟΣ ΟΔΗΓΟΣ 50 ΒΙΒΛΙΚΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ (συνοπτική παρουσίαση)
36. Ο ΚΗΡΥΚΑΣ ΤΗΣ ΠΙΣΤΗΣ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΠΑΣ
37. ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ και Η ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ
- 37Α. ΤΡΙΑΔΙΚΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ από την ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ μέχρι ΣΗΜΕΡΑ /ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟ
38. ΘΕΣΕΙΣ και ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ ΤΡΙΑΔΙΚΗΣ και ΜΟΝΟΘΕΪΣΤΙΚΗΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ
39. ΖΩΟΦΙΛΙΑ και ΖΩΟΛΑΤΡΕΙΑ - Φιλόζωος ή Φιλανθρωπος;
40. ΟΙ 7 ΕΟΡΤΕΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ - προφητική & ερμηνευτική μελέτη
41. Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΛΥΠΤΕΤΑΙ ΟΤΑΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ;
42. ΠΑΝΤΑ ΤΑΥΤΑ ΕΙΝΑΙ ΑΡΧΗ ΩΔΙΝΩΝ (μηνύματα - προφητείες - οράσεις)
43. Η ΘΕΣΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ
44. ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΙ ΤΟΥ ΘΕΟΥ - Δέκατα και προσφορές (1η έκδοση 2022)
45. ΑΟΡΑΤΟΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ - Επιθανάτιες εμπειρίες (Γ. Γαρδέλης - 2η έκδοση)

Όλα τα βιβλία των εκδόσεων "ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"
έχουν αναρτηθεί σε αρχεία pdf
στις παρακάτω 2 ηλεκτρονικές διευθύνσεις:

- 1) S I T E: www.AlkiviadisFiladelfos.com
- 2) F A C E B O O K: "βιβλιοθήκη ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ"